

● Obveščanje v združenem delu

Glasiło le člen v verigi

Prve dni novembra je bilo v Radencih drugo delovno srečanje organizatorjev obveščanja v združenem delu, na katerem so spregovorili o tem, kakšno je obveščanje in o pomanjkljivostih na tem področju, ki jih bo treba odpraviti, da bomo lahko govorili o celovitem obveščanju, v katerem bodo sodelovali ne le organizatorji obveščanja, uradniki in novinarji, ampak tudi delavci s svojimi pobudami, predlogi in pripombami.

Ker se tudi obveščanje v kamniškem združenem delu še spatika ob prepreke in težave, najbrž ne bo odveč, če povzameмо nekaj misli s tega seminarja.

Seveda s posebnim poudarkom, da sistema obveščanja ne tvori le glasiło delovne organizacije oziroma pisana obvestila.

Tiskana informacija je namreč le člen v sistemu obveščanja, ki ga je treba zasnovati v okviru temeljne organizacije združenega dela – torej v tistem okolju, v katerem preživimo vsak dan osem ur, kjer delamo, ustvarjamo in razporejamo dohodek. V sistem obveščanja pa sodi tudi delovanje družbenopolitičnih organizacij, delovanje samoupravnih organov, delo strokovnih služb in poslovnih organov. A kar priznamo, da je pretok informacij med njimi še vedno slaboten, saj se le redko zgodi, da bi osnovna organizacija sindikata in osnovna organizacija zveze komunistov ali mladine skupaj obravnavali nek problem.

Na to so opozorili tudi na seminarju, hkrati pa posebej spregovorili o odgovornosti oziroma vlogi poslovnih organov v obveščanju, saj se še vedno marsikje dogaja, da oni odločajo o tem, katere informacije naj dosežejo vse delavce, katere pa le ozek krog ljudi. Pri tem menda ni treba posebej poudarjati, da sredstva za obveščanje prispeva vsak delavec in da ima torej pravico do tega, da je obveščen o vsem, kar se dogaja okrog njega.

Zanimiva je bila tudi razprava o podružbljanju sistema obveščanja, torej o tem, naj bi sistema obveščanja ne tvorila peščica ljudi, ki informacije pripravljajo in množica ljudi, ki jih berejo, ne da bi sodelovali in soustvarjali informacije. Zato so na seminarju pozdravili pobudo »tisoč delavcev-dopisnikov«; ta naj bi v obveščanje vključila čim več samoupravljalcev, ki naj bi s svojimi razmišljanji, pobudami in predlogi pomagali soustvarjati obveščanje ter bi seveda s tem približali informacije, jih naredili bolj razumljive in si omogočili tudi boljše in lažje samoupravno odločanje – informacija v zdru-

ženem delu namreč ni le informacija, ampak sestavni del odločanja.

Korak naprej bo treba storiti tudi pri pretoku informacij v okviru občine in od tu naprej v republiko. To pomeni, da naj bi več skupnih točk pri obveščanju našli organizatorji obveščanja v združenem delu in komisije za informiranje in politično propagando v okviru sindikata oziroma sveta za informiranje pri občinskih konferencah SZDL ter seveda informativno dokumentacijska služba.

Tudi v naši občini bodo ti koraki še potrebni, saj smo bili že nemalokrat priča temu, da zaradi pomanjkljivega obveščanja stvari niso tekle, kot bi morale. Pri tem ima prav gotovo svoje mesto tudi naše občinsko glasiło. Bolj ko ga bomo ustvarjali vsi občani in delavci, pestrejša bo, bogatejša, bližje našemu vsakdanjemu življenju, bolje bomo obveščeni o vseh pomembnejših dogodkih in odločitvah.

JANA TAŠKAR

Črne sence med cvetjem

Po vsej Sloveniji so se 1. novembra zgrinjale množice ljudi okoli grobov svojcev, padlih borcev in vojnih ujetnikov. Pripravili so številne žalne slovesnosti, obiske grobnic in spomenikov žrtev iz NOB. Tudi na kamniških Žalah je bila že pred dnevom mrtvih komemorativna slovesnost pred spomenikom padlih borcev in žrtev NOV.

Učenci osnovnih šol in dijaki izobraževalnega centra Rudolfa Maistra so pripravili krajši kulturni program, ki ga je s svojimi pesmimi zaključilo kamniško pevsko društvo Lira.

Komemoracije so se udeležili predvsem dijaki, osnovnošolci in profesorji, ostalih Kamničanov ni bilo veliko. Učenci so prinesli cvetje in prižgali nešteto sveč, ki so gorele na grobovih padlih, prav tako kot nekdanj njihova srca v želji po svobodi. Kljub temu, da so bili grobovi prepolni najrazličnejšega cvetja in so skupno s svojimi nagrobnimi napismi izkazovali tudi čast ži-

vim, so se med njimi še vedno risale črne sence pozabljenih in zapuščenih. Nikomur ni prišlo na misel, da bi vsaj en cvet iz svoje ikebane položil na grob, ki ga je porasel plevel in bo kmalu ostal le gola razvalina, pod katero leže kosti bitja, ki je nekoč prav tako živelo z nami – človeka.

Poleg žalne slovesnosti na Žalah je delegacija izobraževalnega centra odnesla šopek cvetja tudi pred spomenik generala Rudolfa Maistra in obudila njegov spomin. Spomin na borca za severno mejo in pesnika, katerega osnovni cilj je bil, da mora Koroška ostati naša, slovenska.

Kakšni bodo grobovi zdaj, ko se bo Dan mrtvih vedno bolj oddaljeval? Bo še gorele na tisoče lučk, kot jih je prvi novembrski dan? Bodo grobovi tako »bogato« zasuti s cvetjem? Ne razmišljamo, raje jih skozi vse leto opazujemo, tako bomo najlažje našli odgovor.

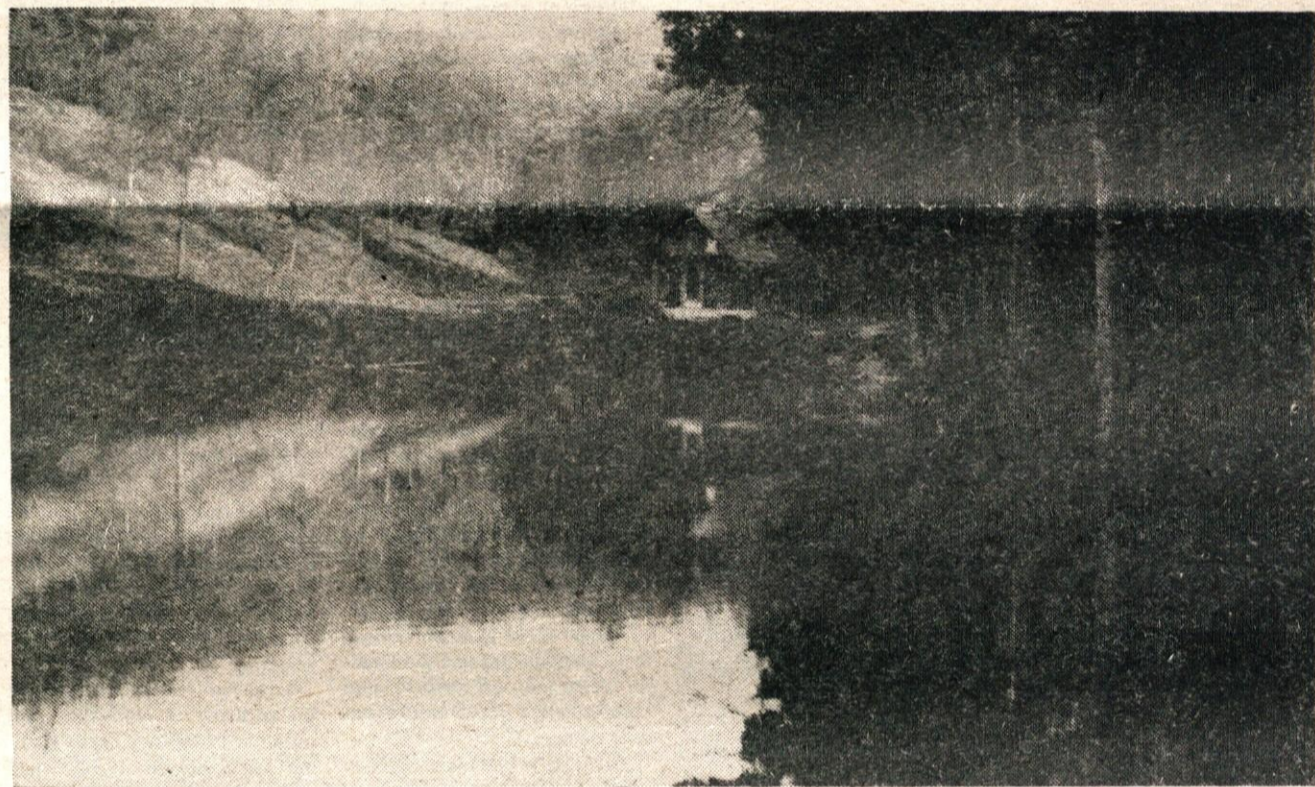
MATEJA GRILJIC

Spominski pohod

Krajevna organizacija zveze rezervnih vojaških starešin iz Zapruc je tudi letos organizirala tradicionalni pohod v Repov kot, kjer je bil pred 35 leti ustreljen Ivan Roblek-Peter, partizan in kurir Kokrškega odreda. Poleg številnih članov organizacije so se pohoda udeležili tudi taborniki odreda »Bistriških gamsov«, kamniški vaditelji in učitelji smučanja ter učenci osnovne šole Toma Brejca. Slednji so pod vodstvom svoje mentorice Karle Osredkar pripravili tudi krajši kulturni program.

Ob plošči padlemu kurirju so zapriški rezervni oficirji položili venec in prižgali sveče. Vsem zbranim je spregovoril Daniel Artiček, sekretar komiteja občinske konference ZKS Kamnik, ki je poudaril pomembnost takih in podobnih manifestacij pri obujanju in ohranjanju tradicij revolucije.

Vsi udeleženci spominskega pohoda pod Kamniško sedlo so si bili enotni v obljudi, da se pohoda udeležijo tudi prihodnje leto.

Jesen se poslavlja

Pisana, žareča mavrica barv, s katerimi je jesen obarvala naravo, počasi ugaša. Listje pada z dreves na zemljo, ki se že pripravlja na zimski počitek. O lepi, sončni jeseni pa se bodo nekateri še dolgo pogovarjali, saj bodo kmetovalci še modrovali o letošnji letini, ribiči in ljubitelji narave bodo sredi zime podoživljali lepe trenutke, ki so jih preživeli ob ribniku na Križu. Nekateri pa bodo na jesen v beli opojnosti smučič pozabili – kamniški žičničarji namreč obljublajo, da bodo že to zimo obnovili žičnico na Veliko planino. Prijetna obljuba, mar ne?

Medobčinsko sodelovanje

Enake razvojne možnosti vsem

V naši občini smo se med prvimi odločili, da sodelujemo pri pripravi družbenega plana za medobčinsko sodelovanje do leta 2000 in za to tudi namenili ustrezen del denarja. Toda, smernice za pripravo družbenega plana za območje medobčinskega sodelovanja, ki jih je pripravil zavod za družbeni razvoj v Ljubljani, so že na sestanku skupnosti regijskih občin doživele vrsto pripomb in predlogov.

Tehtno in kritično so te smernice ocenili tudi na zadnji seji našega izvršnega sveta in pripravili nekaj pripomb in predlogov, ki jim prav gotovo ne moremo očitati ozkega gledanja na medobčinsko sodelovanje.

Vsekakor je utemeljena pripomba, da tako imenovano ljubljansko regijo na različnih področjih različno razmejujemo.

Tako je na primer v regionalno zdravstveno skupnost vključenih osemnajst občinskih zdravstvenih skupnosti, običajno govorimo o trinajstih občinah regije, dogaja pa se tudi, da tvorijo ljubljanske občine ločeno območje na nekaterih področjih. Tako različne razmejitve vplivajo tudi na različno udeležbo pri skupnih naložbah oziroma na različno sofinanciranje za nekatere skupne dejavnosti in torej predlog, naj bi regijo obravnavali v enakih okvirih na vseh področjih gotovo ni odveč.

Utemeljena je tudi pripomba, da so smernice, na katerih naj bi zgradili medobčinsko sodelovanje, preveč obarvane s smernicami Ljubljane oziroma da ima Ljubljana v njih premočno mesto. Člani izvršnega sveta so menili, da je nesprijemljiva usmeritev, da bi na območju raz-

vivali predvsem kapitalno in intelektualno močno ter surovinsko in energetsko nezahtevno industrijo, medtem ko naj bi v ostalih občinah razvijali in dograjevali surovinsko zahtevnejšo industrijo.

Taka usmeritev ni usklajena s smernicami razvoja naše občine, hkrati pa nasprotuje tudi usmeritvi na področju usmerjenega izobraževanja. Smernice medobčinskega sodelovanja namreč predvidevajo, naj bi v Ljubljani zagotovili izobraževanje na vseh stopnjah kovinarstva, strojegradnje, elektrotehnike, kemije, medicine, grafične dejavnosti in papirništva, prometa, kulture in drugih družbenih dejavnosti. Na območju medobčinskega sodelovanja pa usmeritve na srednji stopnji, ki naj bodo prilagojene potrebam posameznih središč.

Enako kritično so ocenili tudi načrtova-

no solidarnostno združevanje sredstev v zdravstvu za bolnišnično in specialistično dejavnost in bodo predlagali, da bi tudi v prihodnje kot doslej združevali sredstva solidarnostno tudi za osnovno zdravstveno varstvo. Tak predlog je seveda utemeljen tudi z dejstvom, da smo se dogovorili, da gradnjo novega zdravstvenega doma v Kamniku prestavimo v naslednje srednjeročno obdobje in da bomo takrat dobili ustrezna solidarnostna sredstva za gradnjo.

V razpravi so pozitivno ocenili usmeritev, naj bi tovarni in potniški promet še močneje preusmerjali na železniške tire, vendar so menili, da večje izkoriščanje zmogljivosti železnic brez novih naložb in posodobitev ne bo uresničljivo.

JANA TAŠKAR

● **Kako naprej v osnovnem šolstvu**

Potreb in želja več kot možnosti

Nič kolikokrat smo se pritoževali, da zbori naše skupščine nikdar ne razpravljajo o temi, ki bi na dnevni red zasedanja prišla na pobudo delegatov. Na zadnjih sejah pa so zbori občinske skupščine razpravljali o problematiki v osnovnem šolstvu in o razvojnih možnostih v prihodnjem srednjeročnem obdobju na pobudo krajevne skupnosti Kamnik.

Problemov v našem osnovnem šolstvu najbrž ne gre ponavljati, saj vsi vemo, da imajo na vseh štirih centralnih šolah dvoizmenjski pouk, vemo, da predvsem podružnične šole niso ustrezno opremljene, da nimajo telovadnic. Vemo, da tudi pri nas ni dovolj pedagoških delavcev in strokovnih svetovalcev, in še bi lahko naštevali pomanjkljivosti, na katere so znova opozarjali delegati v razpravah.

Toda, tem pomanjkljivostim moramo dati tudi spodrsiljaje, ki

smo jih naredili pri tej razpravi. Že izvršni svet je ob obravnavanju analize osnovnega šolstva in smernic izobraževalne skupnosti o razvoju šolstva v prihodnjem srednjeročnem obdobju opozoril, da taka razprava na skupščinskih zborih lahko povzroči nekaj zmede. Svoje smernice namreč pripravljajo tudi ostale interesne skupnosti – in vse skupaj bo treba obravnavati v celoti, saj bi se sicer lahko dogodilo, da bi zbori skupščine sprejeli za šolstvo smernice razvoja, ki jih ne bi mogli uresničiti. Prav zato izvršni svet tudi ni sprejemal nikakršnih zaključkov ob analizi razmer v šolstvu in o razvojnih programih.

V razpravah na skupščinskih zborih se je pokazalo, da smernice niso zastavljene dovolj realno in da so hkrati v njih še prisotni ozki interesi, ki jih morda nekateri v pisanem gradivu niti opazili niso. Toda, le primer. Na skupnosti za izobraževanje trdijo, da

celodnevna pouka doslej ni bilo mogoče uresničiti na nobeni šoli in naj bi morda celodnevno šolo dobili prihodnje leto na osnovni šoli Frana Albrehta. Hkrati smo v razpravi slišali, da imajo na šoli v Stranjah vse možnosti za razvoj celodnevne šole.

Nasprotujočih trditev je bilo v razpravah še več. Zavod za šolstvo je družbenopolitičnemu zboru posredoval podatke o uspešnosti kamniških osnovnošolcev – ostala dva zbora podatkov nista slišala – ki govorijo o tem, da učni uspeh otrok pada in da je najmanj uspešnih učencev med vozači. Pa tudi o tem, da na šolah ni podaljšane bivanja, dopolnilnega pouka za učence, ki težje sledijo snovi, niti dovolj prostih dejavnosti ali krožkov, kot jih še vedno radi imenujemo. Trditev, da je temu kriva prostorska stiska, zanikajo podatki iz šole v Komendi, kjer je učni uspeh otrok dober, urejeno imajo tudi preko dvajset prostih dejavnosti. Mar to pomeni, da pedagoški delavci na naših šolah niso enako prizadevani, ali so pogoji za vzgojo in izobraževanje na drugih šolah še slabši kot v Komendi?!

Drugo nasprotje lahko iščemo v načrtovanih novih gradnjah šolskih prostorov v Kamniku, na Duplici in v Komendi. Ne gre zanikati, da tu prostorske stiske niso prisotne in da bo treba nekaj

ukreniti. Toda, ali niso taki načrti nekoliko kratkoročni? Če smo se namreč v občini odločili za polcentrični razvoj, potem to niso le črke na papirju, ampak to pomeni, da se bodo v prihodnosti hitreje razvijale tudi krajevne skupnosti, ki so doslej nekoliko capljale za občinskim središčem in njegovim bližnjim zaledjem. Torej bomo v prihodnosti še kako potrebovali tudi šole, v katerih za zdaj sedi pri pouku le deset, petnajst učencev.

Kakorkoli, o šolstvu se bomo še pogovarjali, ko bodo pripravljene smernice razvoja vseh družbenih dejavnosti. Takrat se bo treba odločiti, kako bo napredovalo šolstvo v prihodnjih letih, seveda odvisno od gospodarske zmogljivosti občine oziroma združenega dela.

Razprava pa tudi tokrat ni bila brez vrednosti, saj je množica interesov in želja pripeljala do tega, da bodo na skupnosti za izobraževanje pripravili nove smernice.

● **V razpravah so delegati spraševali tudi o centru usmerjenega izobraževanja, o tem, kakšne smeri izobraževanja bodo dobile v njem svoj prostor. Program usmerjenega izobraževanja v centru Rudolfa Maistra je izdelala delovna skupina, ki jo je imenoval izvršni svet in da je program pravilno začrtan potrjuje dejstvo, da je republiška izobraževalna skupnost naš program potrdila in centru tudi odobrila 2540 dinarjev kot soudeležbo pri izgradnji drugega dela centra. Škoda le, da takega programa nismo imeli že ob začetku gradnje, saj bi verjetno dobili od republiške skupnosti za izobraževanje del sredstev tudi za gradnjo prvega dela izobraževalnega centra.**

Delegati – prosim, molčite!

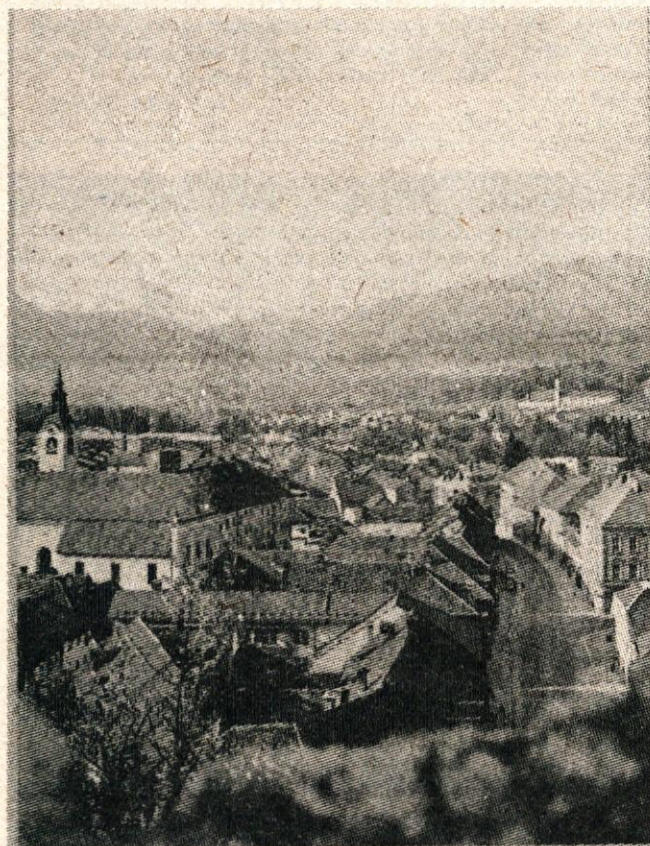
Dnevni red oktobrske programske seje konference OK ZSMS je poleg poročila organizacijskega odbora za proslavljanje 60-letnice SKOJ, analize uspešnosti mladinske delovne brigade dr. Emil Orožen na letošnjih republiških mladinskih delovnih akcijah in nadomestnih volitev za člane predsedstva OK ZSM vseboval še dve pomembni točki – uresničevanje delegatskega sistema in problematika nekaterih družbenih organizacij in društev v naši občini.

Poročilo o deležu mladih v uresničevanju delegatskega sistema je pomenilo precej kritičen pregled aktivnosti mladinskih delegatov tako znotraj Zveze socialistične mladine (osnovne organizacije – občinska konferenca, medobčinski svet ZSM ljubljanske regije) kakor v organizacijah SZDL, krajevnih skupnostih in v zborih občinske skupščine. Razveseljiv podatek, da so mladi v vseh teh organizacijah številčno dovolj zastopani, pa ima še svojo temnejšo plat. Vse preveč so ti delegati samo opazovalci in njihova vloga ter zadolžitve v delegatskem sistemu ostajajo na nivoju fizične prisotnosti. Vsekakor je temu krivo tudi to, da smo mlade evidentirali in izvolili, potem pa nanje preprosto pozabili, delegatsko problematiko pa sprejeli na dnevne rede le kot redkega gosta.

V okviru razprave o družbenih organizacijah in društvih so se ponovno – kot že neštokrat doslej – odprla eksistenčna vprašanja nekaterih kolektivnih članov mladinske organizacije. Prostori in finančna sredstva še vedno vedrijo in oblačijo kot osnovni problem delovanja tehnične kulture v Kamniku, pa so zato člani društev in družbenih organizacij prisiljeni na račun s svojimi programi opredeljenih aktivnosti reševati probleme, ki že kronično dušijo dejavnost radioamaterjev, jamarjev, tabornikov itd.

Razen ugotovitev nekaterih pomanjkljivosti v široki aktivnosti kamniške mladinske organizacije ta programska seja ni prinesla konkretnih rešitev, pa čeprav so delegati zasedli vse stole v občinski sejni dvorani. Razen peščice, ki se več ali manj oglašajo na vseh sestankih, je v dvorani vladala gluha tišina. Pa ne da je tovariše in tovarišice delegate tako zmedla razveseljiva (in težko pričakovana!) poteza vodstva mladinske organizacije, da je vabilo s priloženimi poročili in obrazložitvami odposlalo štirinajst dni pred sejo? Pa naj še kdo reče, da so sestavljalci poročila o uresničevanju delegatskega sistema iz »lufta« potegnili resnico gole fizične prisotnosti!

SONJA HRIBOVŠEK

KAMNIK
SLOVENIJA-JUGOSLAVIJA

Dragoceni priznanji

Nič koliko kritičnih besed smo v zadnjem času izrekli na račun turizma – in najbrž so tudi kritike malce pripomogle k dvema priznanjema, ki ju je dobila naša občina na področju turizma.

Turistična zveza Slovenije je namreč v letošnjem tekmovanju za najbolj prizadeven turistični kraj prvo mesto dodelila Kamniku. Mar ni to dragocena vzpodbuda, da bomo tudi v prihodnje z urejanjem okolice, z različnimi turističnimi prireditvami, predvsem pa z izboljšano turistično ponudbo nadaljevali in še obogatili letošnje priznanje.

Gostinsko turistični zbor Slovenije oziroma njegova komisija za ocenjevanje turističnih in gostinskih propagandnih edicij, jedilnih listov in cenikov pijač, pa je soglasno sklenila, da podeli prvo mesto prospektu KAMNIK, ki ga je oblikoval Jože Anderlič. Zaradi kvalitetne izdelave in vsebine je prospekt dobil naziv »vzorna edicija« in bo nagrajen z zlato plaketo in spominsko nagrado.

Nedogovorjeni dogovori o klavnicah

Preskrbi prebivalstva nameenjamo v zadnjem času v naši občini veliko pozornosti. Tako so tudi na zadnji seji izvršnega sveta spregovorili o pomanjkanju izdelkov široke potrošnje v naših trgovinah ter se odločno opredelili o tem, da je potrebno klavnico tozda Meso Kamnik sanirati in jo obdržati, saj ima pomembno mesto tako pri pospeševanju kmetijstva kot pri obrambnih načrtih občine.

Zakaj pa je bila taka odločitev sploh potrebna?

Oktober so v Domžalah pripravili sestanek, ki so se ga udeležili predstavniki Napredka, Delikatese, njenega tozda Meso Kamnik ter predstavniki sozda ABC Pomurka, v sklopu katerega poslujejo vse prej naštete delovne oziroma temeljna organizacija. Na tem sestanku so se dogovorili, da bosta Napredka in Delikatesa skupaj načrtovala klavniške in mesno predelovalne zmogljivosti in da bosta za nove naložbe tudi združevala sredstva. Ti načrti so tudi sestavni del razvojnih programov sozda ABC Pomurka in naj bi jih uresničili tudi s financiranjem njihove interne banke. Dogovorili so se torej, naj bi v Domžalah zgradili novo klavnico, ki naj bi služnostno opravljala delo tudi za tozda Meso Kamnik, klavnico v tej temeljni organizaciji pa naj bi ukinili.

Taki sklepi ne bi bili zgrešeni, če bi o tem že prej razpravljali v naši občini. Toda, tako delavci podjetja Meso kot ustrezne službe občinske skupščine so bili o takih usmeritvah obveščeni šele tik pred sestankom in so torej na sestanku sprejemali dogovore

brez celovitega stališča naše občine o takem dogovoru.

Ob tem so na seji izvršnega sveta spregovorili tudi o tem, da združitev podjetja Meso Kamnik z Delikateso ne kaže rezultatov, ki smo jih pričakovali in ki bi jih morali, če bi dosledno spoštovali sporazum o združitvi, tudi uresničevati.

Preskrba z mesom se namreč po združitvi ni izboljšala, prej obratno. Poleg tega Meso Kamnik samo pokriva razliko med načrtovarjo in dejansko ceno pri odkupu živine, dolžno pa je tudi zagotavljati dogovorjene količine mesnih izdelkov za prodajno mrežo Delikatese, pa naj je mesa za mesnice dovolj ali ne. Ob

vsem tem se še niso mogli dogovoriti o sanaciji klavnice, za katero je potrebnih milijon dinarjev.

S tem se je očitno že tako zapletena štrna samoupravnega dogovarjanja znotraj sozda ABC Pomurka še malo bolj zamotala. Pri tem pa ni neznanka, da klavnice tega sozda ne delajo s polno zmogljivostjo, da so imele lani 43 milijonov izgube, letos naj bi do konca leta »prigospodarili« okrog 57 milijonov izgube.

Ob vseh teh dejstvih, so člani izvršnega sveta naše občine sprejeli stališče, da odločno nasprotujejo gradnji nove klavnice v Domžalah če bi na ta račun morali ukiniti klavnico podjetja Me-

so. S tem sicer nočejo zavirati razvojnih programov Napredka, sodijo pa, da je v tem trenutku veliko pametneje investirati v večjo vzrejo živine kot v gradnjo novih klavnic. Odločitev so povezali še s tem, da so v okviru podjetja Meso Kamnik oblikovane tudi dvomesečne zaloge mesa za izjemne razmere, pa seveda s tem, da je ta tozda udeležena pri pospeševanju kmetijstva v občini, ter da smo v letošnjem letu za normalno preskrbo mesa v prihodnjem letu že zagotovili devetsto tisoč dinarjev sredstev, ki jih bodo dobili zasebni kmetje kot premijo za vzrejo živine.

JANA TAŠKAR

Kaj bomo poslušali, kaj gledali

Radiotelevizija Ljubljana letos že tretjič v široki javni razpravi poslušalcem in gledalcem razgrinja predlog letnih programov. V njem so zajete programske zamisli za vse TOZD Zavoda RTV. Predlog je bil objavljen v »DELU« 11. oktobra, v povzetkih v Dnevniku, predstavljen pa je bil tudi na televiziji. Predlog novega letnega programa ostaja na sedanjem obsegu programov s težnjo po ustrežnejši strukturi in višji programski kakovosti. Javna razprava, ki bo potekala v okviru socialistične zveze, bo končana 15. novembra.

Vse krajevne organizacije socialistične zveze bodo do tega roka na sejah obravnavale programe in pripombe posredovale občinski konferenci SZDL. Občani lahko svoje pripombe posredujejo preko krajevnih organizacij SZDL ali pa občinski konferenci. Posebej bodo o teh programih razpravljale tudi samoupravne interesne

skupnosti in vodstvo družbenopolitičnih organizacij. Vse pripombe bo strnil in uredil Svet za informiranje pri OK SZDL na svoji seji okrog 10. novembra.

RTV Ljubljana predlaga tudi zvišanje naročnin, predvsem zaradi velikega porasta stroškov za zagotavljanje tehnične baze za radiodifuzijo, za kar ni sistemskih rešitev finansiranja. Tudi o tem bodo svoje morali reči gledalci in poslušalci. Jasno pa je, da sta obseg in kvaliteta programov neposredno odvisna od sredstev.

Javna razprava bo tako ena od najširših oblik dogovarjanja o svobodni menjavi dela, saj Radiotelevizija daje v javno razpravo programe, za katere je tudi predvidena cena. V javni razpravi bomo vsi gledalci in poslušalci lahko odločili o tem, kakšne programe želimo in koliko bomo morali prispevati za take programe.

JOŽE ZAGORC

OD še odstopajo od dogovorov

Z resolucijo o uresničevanju srednjeročnega družbenega plana SRS v letošnjem letu smo se zavezali, da bomo v sleherni TOZD v planskih dokumentih določili razmerje med doseženim dohodkom in obsegom sredstev za osebne dohodke ter gibanje sredstev za osebne dohodke v odnosu z gibanjem doseženega dohodka. Občinska skupščina in družbeni pravobranilec samoupravljanja pa sta dolžna tiste OZD in TOZD, ki teh smernic ne upoštevajo, obravnnavati in sprejeti ukrepe za odpravo takih nesozamerij.

Kako te dogovore uresničujemo oziroma ne uresničujemo v kamniški občini nam najbolj povedo podatki, ki jih je za prvo polletje letos zbrala služba družbenega knjigovodstva.

V celoti je v kamniškem gospodarstvu prvih šest mesecev letos dohodek naraščal za 5 odstotkov hitreje od sredstev za osebne dohodke in skupno porabo.

Da bi lahko primerjali, kolikšna sredstva namenimo za izplačilo osebnih dohodkov v občini, naj navedemo podatek, da je bilo v prvem polletju izplačanih 491.201 tisoč din oziroma 49 milijard starih dinarjev brutto osebnih dohodkov v gospodarstvu in družbenih dejavnostih skupaj, ali 21 odstotkov več kot v istem obdobju lani.

Povprečni osebni dohodki zaposlenih v gospodarstvu so bili 6183 din, v družbenih dejavnostih pa 7481 din. Medtem ko so se v gospodarstvu osebni dohodki povečali za 19 odstotkov, pa so osebni dohodki zaposlenih izven gospodarstva porasli kar za 30 odstotkov. Vsekakor bi bilo treba podrobneje pogledati tak porast osebnih dohodkov v negospodarstvu, saj jih omenjena informacija SDK ne analizira.

Zanimivi so tudi podatki, da so v dveh od petinštiridesetih TOZD povprečni osebni dohodki v prvem polletju znašali do 5000 din, v dveh TOZD gospodarstva, treh TOZD družbenih dejavnosti in treh delovnih skupnostih družbenopolitične skupnosti in SIS pa so bili povprečni osebni dohodki nad 8000 din.

Seveda bi bil zanimivejši podatek o tem, kolikšen del zaposlenih delavcev (ne samo številno TOZD) spada v posamezno skupino glede na višino povprečno izplačanih osebnih dohodkov.

Po teh splošnih podatkih o gibanju osebnih dohodkov v občini pogledajmo, kako so bila usklajena z že uvodoma omenjeno resolucijo in z družbenimi plani tozdoz za letošnje leto.

Najprej organizacije, pri katerih so sredstva za osebne dohodke rasla hitreje od dohodka oziroma čistega dohodka. Takih organizacij je v gospodarstvu deset, izven gospodarstva pa pet. Med njimi so v gospodarstvu štiri take organizacije, ki so dosegle manjši čisti dohodek kot lani, v negospodarstvu pa ena.

Glede na dosežen čisti dohodek so sredstva za osebne dohodke in skupno porabo najhitreje naraščala v naslednjih temeljnih organizacijah združenega dela (v oklepaju je razlika med porastom sredstev za osebne dohodke in rastjo čistega dohodka): v gospodarstvu Stol TOZD Tovarna poslovnega povišanja (42%), Stol TOZD Prodaja (54%), Donit, TOZD Kemostik (26%), Kozorog (16%), Titan TOZD Ključavnice in okovje (11%), Stol TOZD sodobnega povišanja (10%), Zarja (6%), Donit TOZD Trival (13%), itd.; na področju izven gospodarstva pa: Arboretum Volčji potok (40%), Lekarna (15%), Kulturni center (5%) itd.

Tudi lastnih planov glede rasti dohodka in osebnih dohodkov in razmerja med njimi nekateri TOZD in OZD niso uresničili.

V glavnem so to že našteje organizacije, med katerimi posebej izstopajo TOZD, ki niso dosegle načrtovanega dohodka, a so v prvem polletju presegle planirane osebne dohodke: Titan, TOZD Ključavnice in okovje, Donit, TOZD Kemostik, Zarja, O. Š. Toma Brejca, Arboretum.

O teh odstopanjih se bodo morali pogovoriti delavci ob razpravah o 9-mesečnem gospodarjenju, družbenopolitične organizacije v TOZD in OZD, še posebno pa delegati v zboru združenega dela občinske skupščine.

FRANC SVETELJ

● Poznate našo krajevno skupnost?

Preveč očitkov in premalo pobud

V prejšnji številki našega glasila smo vam podrobneje predstavili življenje in delo ter seveda tudi probleme najmanjše občinske krajevne skupnosti Špitalič. Tokrat pa vas želimo podrobneje seznaniti z največjo krajevno skupnostjo v občini in prav gotovo z eno od največjih po obsegu v Sloveniji.

Krajevna skupnost Kamnik šteje 8500 krajanov, ki živijo na površini 11 kvadratnih kilometrov. Poleg velikega števila prebivalcev se odlikuje tudi po številnih organizacijah združenega dela (29), prodajalnah, gostinskih lokalih, družbenopolitičnih organizacijah, klubih in društvih. Brez dvoma sta obsežnost in raznolikost med največjimi vzroki neusklajenega in šibkega delovanja krajevne skupnosti Kamnik. S tem v zvezi pa nastajajo številni problemi, ki jim niso kos niti organizirane skupnosti, še manj pa posamezniki. Povabili smo predstavnike krajevne skupnosti Kamnik, in jih poprosili, da občane podrobneje seznanijo s problemi, njihovimi vzroki in smernicami za reševanje nastalih težav v KS Kamnik. V razgovoru so sodelovali: Franc Zore, predsednik sveta KS Kamnik, Oskar Grzincič, predsednik skupščine KS, Štefan Repanšek, v. d. tajnika KS Kamnik, Dušan Jesenik, član sveta KS, Vera Pšeničny, računovodkinja kamniških KS in Ivan Grilje, predsednik krajevne organizacije SZDL Center-Pojane.

Ker vemo, da je KS Kamnik

preobsežna in da predvsem tu izvirajo težave, nas je zanimalo, kdaj in kako nameravajo razdeliti krajevno skupnost.

Dušan Jesenik: »Po razdelitvi krajevne organizacije SZDL na pet manjših, smo začeli razmišljati tudi o razdelitvi krajevne skupnosti. Po vsej verjetnosti pa je ne bomo delili na pet delov, ker se je taka delitev že pri krajevnih organizacijah SZDL pokazala manj uspešna. O razdelitvi se bodo morali dokončno odločiti krajanji na zborih občanov.«

Verjetno bo potrebno deliti KS Kamnik na območja, ki se bodo med seboj povezovala s skupnimi interesi. Dosedanji nepovezanosti verjetno sledi tudi neaktivnost?

Franc Zore: »Krivično bi bilo neaktivnost posploševati, saj si predvsem svet krajevne skupnosti močno prizadeva za uresničevanje najpomembnejših nalog, kar je rodilo že prenekatero uspešne rezultate. Vendar je zaradi prej omenjenih težav, zaradi nedelavnosti nekaterih izvoljenih komisij, odborov in delegatskega sistema v Kamniku, dostikrat tudi svet krajevne skupnosti brez prave vloge in moči. Predvsem nas moti, ker se moramo preveč ukvarjati s komunalnimi dejavnostmi, ostale, prav tako pomembne dejavnosti pa zaradi tega pustiti ob strani.«

Oskar Grzincič: »Na neuspešnost delovanja krajevne skupnosti dostikrat vplivajo tudi različne želje in potrebe občanov, ki jih

pogojujejo raznolika območja v naši krajevni skupnosti. Ob vsem tem in ob premajhni aktivnosti nekaterih krajanov, ostaja najtežje delo usklajevanje in uresničevanje programov krajevne skupnosti. Številne dolžnosti še vedno preveč prenašamo drug na drugega, premalo smo pripravljeno konkretno delati. Tudi iz tega vidika bo treba prenesti komunalno dejavnost na samoupravno komunalno skupnost, pa tudi ostale SIS, odbori, komisije in sveti se bodo morali bolj zavzemati za izpolnjevanje svojih nalog.«

K številnim problemom lahko prištejemo še prostorsko stisko, saj kamniška krajevna skupnost nima ustreznega prostora za sestajanje, kar brez dvoma otežkoča uspešno delovanje.

Dušan Jesenik: »Pred nami je še ena pomembna naloga, izdelava programa krajevne skupnosti za prihodnje petletno obdobje. Vsekakor bo potrebno v prihodnje k aktivnemu delovanju krajevne skupnosti pritegniti kamniške delovne organizacije, ki jih ni malo, in ki bi lahko v večji povezanosti s krajevno skupnostjo pripomogle k uresničevanju skupnih ciljev. Najrazličnejši očitki, ki so uperjeni na račun neaktivnega delovanja KS Kamnik, naj bi se v bodoče spremenili v pobude in nasvete, kajti le tako bomo lahko uspešni.«

Zapis in slika: MIRA JANČAR

V pobratenem Travniku praznovali

22. oktobra praznujejo prebivalci pobratene občine Travnik svoj praznik v spomin na dan, ko je bil pred 35 leti osvobojen ta kraj. V počastitev tega praznika so organizirali številne prireditve, od kulturnih, športnih, pa tudi otvoritve novih objektov, kot so šole v nekaterih krajevnih skupnostih, bolnica za pljučne bolezni in tuberkulozo, nova pošta, odprli so nove kilometre asfaltiranih poti itd. Za zaključek svečanosti, ki so potekale skozi ves teden, je bila 22. oktobra svečana seja občinske skupščine in izvršnih organov družbenopolitičnih skupnosti, katere sem se udeležil skupaj s predsednikom občinskega sindikalnega sveta.

Občina Travnik, ki leži v osrčju Bosne, v dolini reke Lašve, pod obronki obsežne planine Vlašič, šteje okoli 60.000 prebivalcev. Okrog 11.000 prebivalcev je zaposlenih v industriji, kjer so vodeča industrijska podjetja Borac – tekstilni kombinat, Sebešić – lesna industrija in Metalorad – kovinsko predelovalna industrija.

Sicer pa je Travnik mesto s številnimi kulturno zgodovinskimi spomeniki, izvirajočimi predvsem iz časov turške vladavine, saj je bil Travnik več stoletij upravno in gospodarsko središče turške oblasti v Bosni in Hercegovini.

Travnik je znan tudi po tem, da se je v tem mestu rodil veliki jugoslovanski pisatelj, Nobelov nagradjenec, Ivo Andrić. Njegova rojstna hiša je sedaj muzej, v katerem so zbrana njegova najboljša dela in rokopisi, z bogato knjižnico in slikovnim dokumentacijskim materialom.

Tudi kulturni utrip je v Travniku izredno živahen. Posebno ponosni so na amatersko gledališče, ki je letos osvojilo posebno priznanje »Zlato masko« na XXIII. festivalu dramskih amaterjev Jugoslavije.

Poleg razvoja že omenjenih industrijskih podjetij posvečajo v Travniku posebno pozornost razvoju turizma in gostinstva. Izkoristiti hočejo predvsem kulturno zgodovinske znamenitosti mesta Travnik, vsled česar so že leta 1966 osnovali fond za napredek turizma, katerega rezultat je izgradnja hotela »B« kategorije »Orient« s 126 ležišči, restavracijo z nacionalnimi jedmi (zelo okusnimi!), kavarno in drugimi spremljajočimi prostori.

Posebno pozornost pa travničani namenjajo razvoju visokogorskega zimskega in letnega tu-

rizma. V ta namen so že pred leti na planino Vlašič napravili asfaltno cesto v dolžini 20 km, ki popelje turista, željnega svežega zraka in res prečudovitega okolja na višino 1200 m. Tu je hotel B kategorije z 260 ležišči, različni športni objekti (tudi nogometno igrišče) ter 80-metrski smučarski skakalnica, na kateri vsako leto prirejajo mednarodno tekmovanje v smučarskih skokih za »pokal Vlašiča«.

Ob tem še to: v času praznovanja občinskega praznika so se v Travniku s predstavniki olimpij-

skega komiteja dogovarjali, da bi del olimpijskih tekmovanj (90 m) potekal na Vlašiču, kjer je ob hotelu in nekaterih drugih gostinskih objektih v zares lepem okolju zrastle preko 200 počitniških hišic. Celotno področje je komunalno urejeno (z elektriko, vodo in kanalizacijo). Želja Travničanov je, da bi to postal osrednji bosansko-hercegovski turistični center, kar jim bo, glede na naravne lepote, komunalno urejenost ter dostopnost, vsekakor uspelo.

SLAVKO RIBAŠ

Dve strani neke bolezni

»Ne, v jasli pa nikdar. Si nora!?!«

»Vedno je bil zdrav, zdaj je ves prehlajen, in še drisko ima.«

»Doma jo pozdravimo, ko pa pride v jasli, je takoj spet bolna. Na, zdaj pa še ta driska.«

Ja, otroška driska je prejšnji mesec kar pošteno popoprala pogovore med mladimi mamicami na ulicah, v trgovinah, ob kavici. Celo med tistimi, ki sploh nimajo otrok v vrtcu Antona Medveda, niti v jaslih ne.

Dojenčkov oddelek je v Kamniku odprt že sedmo leto. Trenutno je v njem šestdeset malčkov od sedmega meseca do tretjega leta starosti (vključno s tistimi, ki so zboleli in so doma). Nanje pazijo, jih previjajo, hranijo itd. tri varuhinje (potrebovali bi še eno), štiri medicinske sestre in ena vzgojiteljica.

»Septembra so se vrnilo otroci iz kolonije – Delebege rtiča – in nekateri od njih so zboleli za drisko, pa tudi v vsaki sobi na dojenčkovem oddelku jih je nekaj zbolelo. Seveda ne moremo trditi, da so drisko prenesli oni iz kolonije,« sta povedali medicinski sestri Helena Hribar in Milena Čimžar. »Sprva jih je zbolelo malo, potem vedno več. Prišla je tudi sanitarna inspekcija, vsem otrokom in osebuju so vzeli blato. Taki primeri so že bili, vendar še nikoli v tako velikem obsegu. Starši se pritožujejo, vendar mi naredimo vse, kar je v naših močeh. Res pa je, da nekateri starši mislijo, da samo oni vse vedo in imajo vedno prav. Kadar koli otroka oddajamo staršem, se tudi pogovorimo z njimi, če je bilo z otrokom kaj narobe. Dvakrat letno imamo sestanke z njimi, a se ga udeležijo le redki starši. Imamo občutek, da starši vedno manj upoštevajo napotke vzgojiteljic in varuhinj, potem pa otroke nepravilno pripravljajo in podobno. Za vse smo pa krivi mi.«

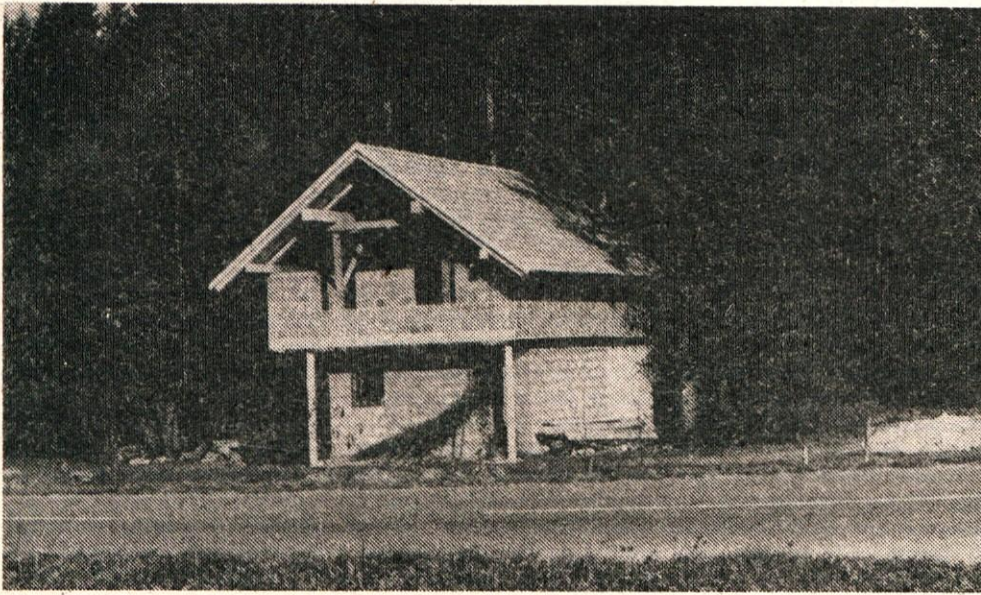
Otroci so zboleli, rezultati izvidov še vedno niso zbrani. V Zdravstvenem domu pravijo, da je zelo težko reči, kako in od kod je driska prišla.

»Vemo, da varuhinje ne morejo tako skrbeti za vseh šestnajst otrok, kakor lahko mi za enega ali dva. To je razumljivo,« pravijo nekateri, drugi pa: »Ne napišite našega imena, ker potem še otroka ne bodo hoteli vzeti nazaj!«

Kakorkoli že, poskušali smo predstaviti obe plati, misli staršev obolelih otrok in zaposlenih v oddelku za dojenčke. Tu pa je še nekaj stvari, ki so vredne premisleka. V teh jesenskih dneh mi je pritožilo še nekaj mamic, da imajo njihovi malčki drisko, pa sploh niso v jaslih ali v vrtcu. Drugo: starši so nekaj bolnih otrok izpisali iz jasli, ker bi morali kljub temu, da so otroci ostali doma plačevati zanje (vse razen hrane) in jih obenem takoj ponovno vpisali. Če so ti otroci stari že dobro leto, potem verjetno v jasli ne bodo prišli več, imajo pa vse možnosti, da jih sprejmejo v vrtec za predšolske otroke. Za prosto mesto v jaslih je namreč treba čakati tudi dve leti...

SONJA HRIBOVŠEK

Črni vikend je zrasel tudi ob glavni cesti skozi Tuhinjsko dolino. (Foto: M. JANČAR)

O križih in težavah na odru in za odrom

S tem naslovom je julija 1939 izšel v predhodniku Kamniškega občana KAMNIČANU (izdala ga je Narodna čitalnica ob svoji 70-letnici) naslednji članek (avtor F. B.):

Malo zares, malo za šalo, vsakega mora biti po malem, če nočemo, da bo stvar dolgočasna.

Ker me je že doletela ta naloga, da ob 70-letnici Čitalnice, tem lepem jubileju našega najstarejšega društva, napišem nekaj vrstic za »Kamničana«, ki izhaja ob najslovesnejših prilikah, sem se odločil, da opišem nekaj zakulisnih z našega odra.

Pred leti smo igrali »Vdovo Rošlino«. Nastopali smo v narodnih nošah. Pokojni Joško Stele je izdal iz garderobe vse najboljše in najlepše, da bi se s svojimi dekletki in fanti kar najbolj postavil. Dobil sem najboljši suknič, kar ga premore garderoba.

Soigralca me je na odru za suknič nerodno prijel in že je bila nesreča tu. Suknič se je po celi dolžini hrpta razcvetel. Seveda smo to nesrečo nekaj časa skrbno prikrivali. Krojač je luknjo zašil in mislil smo, da bo s tem stvar pozabljena. Toda Joško, kateremu je bil poznan vsak šiv na narodnih nošah, je to kaj kmalu izvohal. Popisati obup, žalost in jezo Joškota, ko je videl na najlepšem sukniču razdejanje, ki ga je skrival skrbno izvršeni šiv, je skoro nemogoče.

Ko sem pri drugi igri prišel k njemu po garderobo, me je nagljal: »O Ježeš Marija – o miseri-

kordija, ne, tebi pa nobene stvari več!« Končno smo ga komaj prepričali, da nekaj moramo dobiti, in izbral mi je stare kariraste hlače in ravno tak frak, najbolj oguljen rjav cilindar in njemu sorodno ruto mesto kravate. To je bila od takrat moja garderoba pri vseh igrah, pa če sem igral ministra, trgovca s kumarami ali potepuha, to je bilo njemu vseeno. Škode, ki sem jo napravil na njegovem najljubšem sukniču, mi ni pozabil do smrti.

Kazal mi je sicer razne reči, rekoč: »Vidiš, za te hlače sem dal 2 goldinarja, za to bluzo 1 krono 20 krajcarjev in za ta cilindar 40 krajcarjev, pa ti ne dam nič. Tukaj imaš svoj karirasti frak in hlače, pa mir besedi! O miseri-kordija, saj s temi ravbarji ne prideš do konca.«

Igrala se je neka igra, imena ji ne vem več. Na odru je imela gospodinja na omari pripravljene dve steklenici vina. Večjo zelenko za svate, kakih 10 po številu, in manjšo od pol litra za dva gosta, ki prideta pred svati na obisk. V zadregi in radi treme (bila je prvič na odru), je zagrabila večjo steklenico in postregla gostoma, ko sta prišla. Videč to napako soigralke, sta se hudo mušneža škodeželjno nasmehnila, se spogledala in že je bil sklep storjen. Nalivala sta se kot žolne. Če je eden govoril, je drugi nalival in pil, kolikor je mogel, in obratno. V ne polnih treh minutah, kolikor je trajal njun nastop, sta izpraznila steklenico do dna. Nastop je bil rešen sijajno. Publikacija je ploskala, bučen smeh se je razlegal po dvorani, med njim seveda v tenorskih legah smeh g. Vremšaka, in v tem splošnem veselju so na odru nastopili svatje. Gospodinja jim hoče postreči z vinom. Sapa ji je zastala, z jezika ni spravila besedice – v tem trenutku je pozabila vlogo. Na odru mučna pavza. Svatje suflirajo.

Naenkrat pa se ji jezik razveže in zasikala je jezno za kulise: »Barabe!« – Seveda da smeha in vresčanja v dvorani ni bilo ne konca ne kraja.

Takih in enakih bi vam lahko napisal nešteto, ali na žalost ni prostora. Številka je premajhna in urednikove škarje in koš bi si jih prav gotovo privoščila.

Eno je gotovo. Delo na odru je lepo in zanimivo. Koliko lepih uric se preživi, koliko zimskih večerov pretolče človek za kulisami, ko bi drugače ne vedel, kam bi se podal, da bi pregnal dolgčas in, če je dvorana polna in igra v vsakem pogledu lepo uspe, je zadovoljenje popolno. Škoda je le, da kaže kamniška mladina tako malo zanimanja za to. Upajmo, da bo tudi v tem pogledu kmalu zopet bolje.

Človek bi mislil, da sploh ni minilo štirideset let...

Prvo soboto v novembru je staro in mlado privabila v dupliško dvorano Linhartova Županova Micka. Pripravili so jo člani društva Svoboda iz Duplice, »taktirko« pa je vihtel Franc Štebe. Pri izdelavi kulis jim je priskočila na pomoč delovna organizacija Stol, vrste mladih so okrepili tudi starejši igralci, poročno rajanje Anžeta in Micke (in s tem Linhartovega kmečko zdravega in zvitega človeka) pa je nazorno prikazala folklorna skupina iz Kamniške Bistrice. O, krasna doba čitalništva, ko so imeli še kakšnega Joškota Steleta, ki je posojal iz svoje garderobe, pa čeprav samo stare kariraste hlače! Dandanes si lahko člo-

vek pošteno zbrusi pete, če želi lepo uredzato sukno za žlahtnega gospoda Tulpenheima ali krinolino za bogato vdovo Šternfeldovko. (Salomonska rešitev – ne uprizarjajte iger preteklosti, ampak kaj modernega, kjer ste lahko v kopalkah – ali pa še to ne!) Šentjakobsko gledališče je zaprlo vrata (garderobna) amaterskim gledališčem in tovariš Štebe pravi, da je samo poznanstvo in steklenica žestokog piča« oblekla njihovo gnadjivo gospodo.

Ob tem pa je res tudi, da kamniška mladina ne kaže kakšnega pretiranega zanimanja za odrsko življenje. Pravzaprav mrtvo, čeprav je precej mladih (pa verjetno vmes tudi kdo starejši z mladim srcem), ki bi se z veseljem odzvali klicu kakšne avdicije. Toda če si Dupličani lično opremljajo dvorano in so uredili garderobne prostore, si Kamničani še »čitalnice« ne moremo privoščiti. Saj ni denar tisto zlo, da ne bi mogla gledališka skupina »Jože Kodra« nadaljevati z delom, ampak prostori, ki jih ni. O, miseri-kordija, kdaj bomo ta kamniški žulček stisnili v herbarij! Pa nekaj tistih s pravo gledališko žilico nam manjka (in mulovsko trmoglavostjo), ki bi povežali življenje (životarjenje) vseh gledaliških skupin na kamniškem področju. Pomoč ene skupine drugi, skupni programi, sveže zamisli in še kaj bi lahko postavilo na oder tudi kaj več kot Županovo Micko, partizansko dogodivščino ali pocukrano komedijo.

SONJA HRIBOVŠEK

● Tudi v naši občini črne gradnje

Učinkoviti le pravočasni ukrepi

Tudi v naši občini se pojavlja vse več črnograditeljev najrazličnejših zgradb, med katerimi je največ (okrog 15) počitniških hišic. Komisija za ugotavljanje nedovoljenih gradenj pri občinskem izvršnem svetu in komisija za urbanizem, gradbene, komunalne ter stanovanjske zadeve že delujeta v smeri izvajanja postopka proti kršiteljem urbanistične zakonodaje, v prihodnje pa si bodo še v večji meri prizadevali za takojšnje evidentiranje črnih gradenj, ki bi jih bilo potrebno že v kali zatreti.

Doslej je komisija ugotovila in razvrstila 8 nedovoljenih gradenj

v 3 kategorije, kot zahtevajo predpisi. Niso pa še uspeli evidentirati vseh vikendov, ki jih je precej več. Doslednejše delo komisije je oteženo predvsem zaradi prešibke inšpekcijske službe, saj v občini nimamo niti gradbenega, niti urbanističnega inšpektorja.

Problematiko črnih gradenj, razvrstitve in način uspešnega ukrepanja je komisija za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve obravnavala tudi na svoji zadnji seji. Seznan črnograditeljev, ki so razvrščeni v posamezne skupine, in ki so jih lastniki začeli graditi že pred uveljavitvijo novega zakona

ter odloka o urbanističnem planiranju, bodo predložili tudi občinskemu izvršnemu svetu. Ta naj bi dal pobudo in predlog, kakšnih metod dela naj bi se komisija v bodoče posluževala pri odstraňevanju, predvsem pa pravočasnem zatiranju črnih gradenj.

Prav gotovo pa nekajčlanska komisija ni edina odgovorna za pravočasno reševanje problema črnih gradenj, saj bi pri tem nedvomno lahko veliko pomagali tudi ostali delavci in občani, ki največkrat samo opazujejo, kako rastejo objekti, čeprav dobro vedo, da na nezakonit način.

MIRA JANČAR

● Kako bomo delali v prihodnjem srednjeročnem obdobju

Jubilejno leto kamniških lesarjev

V jesenskem času smo v našem občinskem glasilu z nekaj obširnejšimi prispevki že predstavili nekatere delovne organizacije v naši občini, pri čemer smo dali poseben poudarek dosedanjemu razvoju in uresničevanju srednjeročnih planskih dokumentov, dotaknili pa smo se tudi razvojnih možnosti in snovanja načrtov za prihodnje petletno obdobje.

Tokrat smo skušali nekaj zanimivih podatkov strniti v prispevek o delovni organizaciji Stol, ki je po številu zaposlenih delavcev (okrog 1700) med največjimi v občini. Leta 1979 pa v letošnjem letu slavi ta delovni kolektiv 75-letnico obstoja njihove tovarne.

Proizvodnega programa sedmih temeljnih organizacij menda ni treba posebej predstavljati, saj so prodajno mrežo za pisarniški material, ki še vedno ostaja vodilni program, že razpletli po vsej naši domovini. Seveda pa zato niso dosti manj znani ostali izdelki: oblaženo pohištvo, kovinsko pohištvo v kombinaciji z lesenimi masivnimi deli, pa seveda pohištvo za opremljanje stanovanj. Ob tem je morda le zanimiv podatek, da imajo v Stolu v proizvodnem programu okrog petsto različnih proizvodov, ki jih izdelujejo v več različicah. Seveda za obširen proizvodni program potrebujejo precejšnje količine surovin: dvajset tisoč kubičnih metrov lesa, dvanajst tisoč kubičnih

metrov ivernih plošč, precejšnje količine vlečenega jekla in seveda goriva.

Morda še besedico ali dve o samoupravni organiziranosti delovne organizacije Stol. V vseh temeljnih organizacijah so konstituirani delavski sveti, izvršni odbori in komisije za kadre, na ravni delovne organizacije pa deluje disciplinska komisija, že nekaj časa tudi poravnalni svet ter komisija za spremljanje nagrajevanja po delu in komisija za šport in rekreacijo. V okviru delovne organizacije je urejeno tudi obveščanje, saj so v letošnjem letu poleg rednih mesečnih izdaj glasila pripravili prek trideset posebnih informacij, v katerih so posredovali gradivo, o katerem so v posameznih temeljnih okoljih razpravljali. Med temi informacijami so deset dni pred izplačilom osebnega dohodka tudi glavni podatki o poslovanju po posameznih temeljnih organizacijah s primerjalnimi podatki za enako obdobje preteklega leta.

Pa si z nekaj besedami oglejmo še uresničevanje zastavljenih planskih nalog v tej delovni organizaciji. Razen materialnih stroškov, ki rastejo 7 odstotkov hitreje kot dohodek, v Stolu dokaj dobro uresničujemo planske naloge. Posebej so poudarili le odstopanje od načrtovanih osebnih dohodkov – povprečni mesečni dohodek v Stolu znaša 6230 dinarjev in je nekaj odstotkov nižji

kot povprečni osebni dohodek v gospodarstvu republike – produktivnost pa se je v letošnjem prvem polletju povečala za 3 odstotke, ob devetmesečju pa že za 4 odstotke – njeno rast pripisujejo predvsem boljši tehnologiji in manj zaposlovanju.

K temu so seveda pripomogle tudi nekatere nove naložbe – največja je bila letos nova proizvodna hala s spremljajočimi objekti Sloga v Mostah. V Stolu so v letošnjem letu za naložbe namenili okrog 30 milijonov dinarjev, banka pa jim je za naložbene programe odobrila 40 milijonov dinarjev posojila. Nekaj tega denarja bo namenjena tudi gradnji obrata družbene prehrane, ki naj bi bil gotov prihodnje leto.

Malce podrobneje velja kljub temu omeniti probleme, s katerimi se srečujejo v Stolu, čeprav so seveda podobni težavam v gospodarstvu nasploh, v lesni industriji pa še posebej. Na prvem mestu omenjajo v Stolu cene, saj cene njihovih izdelkov oblikujejo na ravni federacije, cene surovinam, ki jih potrebujejo za proizvodnjo določa republika, v okviru občine pa so določene cene storitev; cene sicer skromno vplivajo na ustvarjeni celotni prihodek, ki je znašal v prvem polletju 680 milijonov dinarjev. Težave imajo tudi s surovinami, čeprav se z dobavitelji surovin dohodkovno povezujejo, saj je povpraševanje po njih povpraševanje večje od ponudbe. S težavami se srečujejo tudi pri uvozu nekaterih surovin in opreme.

Pa prihodnje srednjeročno obdobje? V Stolu snujejo nove planske dokumente v skladu z dogovorjenimi roki, zastavili pa so jih seveda na analizi uresničevanja tega srednjeročnega programa. Njihove razvojne možnosti so prav gotovo delno omejene z rastjo zaposlovanja, problemih pri nabavljanju surovin in ozkem grlu v kovinsko tapetniški dejavnosti. Tako so ob 1,5 do 2 odstotni rasti zaposlovanja v prihodnjem obdobju pripravili dve različni usmeritvi pri doseganju produktivnosti, po prvi od 6 do 7 odstotkov, po drugi 5 do 6 odstotkov. Ker proizvodnih programov bistveno ne bodo spreminjali, so med usmeritve zapisali tudi predvidene naložbe – predvsem v boljšo tehnologijo – za katere naj bi vsako leto namenili štirideset milijonov dinarjev. Nekaj tega denarja bodo namenili tudi za gradnjo novih prodajnih mest po Jugoslaviji, prodajno mrežo pa bodo širili tudi s sodelovanjem z drugimi delovnimi organizacijami.

Če smo zapisali, da proizvodnega programa ne bodo bistveno spreminjali, pa to ne pomeni, da ne bodo snovali novih oblik za njihove izdelke. Že prihodnje leto naj bi na trg poslali nov kovinski stol – vrtiljak, ki ga bo mogoče prilagajati delovnim postopkom ob tekočem traku.

Letošnji celotni prihodek v delovni organizaciji naj bi znašal okrog 1,3 milijarde dinarjev. Če bodo v prihodnosti uresničevali zastavljene cilje, naj bi njihov celotni prihodek leta 1985 znašal 2,3 do 2,4 milijarde dinarjev, torej skoraj še enkrat več. Izvoz pa naj bi se povečal na 110 do 150 milijonov dinarjev.

JANA TAŠKAR

Naslednja številka Kamniškega občana bo izšla 26. novembra, prispevke zanjo pošljite do 19. novembra. V uredništvu pričakujemo čim več zanimivih novic iz krajevnih skupnosti, delovnih organizacij, šol, družbenopolitičnih organizacij, skratka od vsepovsod.

Delovna skupnost uprave SO Kamnik daje naslednji

POPRAVEK

oglasa za javno dražbo trosobnega zasedenega stanovanja, objavljenega v Kamniškem občanu dne 29. 10. 1979, kot glasi: Odpiranje ponudb bo 16. novembra 1979 ob 11. uri v sobi št. 34/II SO Kamnik.

- Avtozaščita proti rjavenju
 - Popravila citroenovih vozil
 - Montaža radio aparatov v vsa vozila opravi hitro in solidno
- Delavnica ŽIVEC, Ihan 14, Domžale
Naročila: telefon (061) 42-917 od 7-8. ure

● Na pobudo občanov je oddelek za notranje zadeve naše skupščine predlagal izvršnemu svetu, naj bi delovne organizacije, ki so pooblaščenice za tehnične preglede in podaljševanje registracije te storitve opravljale tudi za motorna vozila v zasebni lasti. Izvršni svet je predlog potrdil in tako lahko občani opravijo tehnični pregled in podaljšajo registracijo v pooblaščenih delovnih organizacijah tako za avtomobile kot za motorna kolesa.

Najstarejša kolonija kozorogov v Jugoslaviji rešena

Kozorogi so naravno-varstvena in turistično-rekreativna posebnost, ki jo uvrščamo med naravne spomenike.

V začetku letošnjega leta so med kozorogi lovskega zavoda Kozorog ugotovili močno okuženost z garjami. Odstrel živali, za katere so sumili, da so okužene in ki je običajen način preprečevanja širjenja bolezni med gamsi, bi v maloštevilni koloniji kozorogov povzročil veliko škodo. Zato so se predstavniki Kozoroga ob sodelovanju veterinarske inšpekcije in ob strokovni pomoči inštituta za zoohigieno in patologijo divjih živali odločili za zdravljenje obolelih kozorogov.

Z zdravljenjem, ki je bilo zelo zahtevno, so uspeli rešiti 17 živali. Sredstva za kritje stroškov, bilo jih je za okrog 500 tisoč, so že prispevale nekatere lovske družine, Lovska zveza Slovenije, občini Radovljica in Trzič. Tudi Skupščina občine Kamnik je s posebnega računa za zdravstveno varstvo živali namenila 40 tisoč dinarjev.

Ogenj je lahko nevaren

Ob tednu požarne varnosti so za najmlajše člane gasilskih društev pripravili predavanja, na katerih so se, tako je vsaj razbrati iz prispevka mladega gasilca iz Srednje vasi, marsičesa naučili. Takole je predavanje opisal Marjan Berlec:

Ogenj je zelo koristen le takrat, ko ga imamo v oblasti in ga uporabljamo za kuhanje, pečenje in se ob njem prijetno grejemo. Če pa nam ogenj uide, lahko nastane katastrofalen požar, ki

povzroči veliko škodo in da veliko dela gasilcem, vojakom, krajanom, enotam civilne zaštite. Zato lahko požigamo le na prostem, daleč od hiš in gospodarskih poslopij in gozdov, vendar ne ob vetrovnem vremenu. Vedno morajo biti poleg starejši ljudje ali gasilci.

Koristna, a nevarna je tudi elektrika, zato mora biti pravilno napeljana. Skrbeti pa moramo tudi za dimnike, da bodo ometani, prebeljeni, očiščeni slame in pajčevin, ki se hitro vnamejo.

V Utoku uspešno gospodarijo

Poslovanje v tovarni usnja Utok Kamnik presega celo najbolj optimistična pričakovanja, saj sanacijski program uresničujejo tako uspešno, da so v devetih mesecih letošnjega leta prigrigorili skoraj petnajst milijonov dinarjev ostanka dohodka, čeprav so v tem obdobju vlagali v sodobnejšo strojno opremo in hkrati delavce ustrezno nagrajevali.

V tem času so tudi uspešno izvažali, saj so načrtovanih 70 milijonov dohodka od prodaje na tujem povečali za 20 milijonov. Za primerjavo le lanskoletni podatek; Utok je imel ob devetih mesecih poslovanja devetnajst milijonov izgube.

Poroke

Duško Papež, avtoličar iz Polja pri Vodica 1 in Mira Sitar, absolventka iz Podjelše; Milan Galin, voznik viličarja iz Kališ in Ivana Lamprečnik, delavka iz Lenarta pri Gornjem gradu; Branko Kemperl, nadzornik čist. naprav iz Županjih njiv in Pavla Voljkar, priučena šivilja iz Zg. Tuhinja; Kemal Husić, šofer iz Kamnika in Tatjana Pančur, ekonomski tehnik iz Zg. Tuhinja; Boris Kos, gradbeni tehnik iz Most pri Komendi in Lilijana Prime, ekonomski tehnik iz Kamnika; Franc Nograšek, gradbeni tehnik iz Kamnika in Albina Ivančič, višja medicinska sestra iz Šmarce; Franc Hrastovec, skladiščnik, prebivajoč v Spitaliču in Antonija Šimenc, konfekcijski modelar, iz Laz 1

Smrti

Ivana Balantič, družinska upokojenka, stara 89 let iz Kamnika; Kristina Vavpetič, inv. upokojenka, stara 77 let iz Mikinj; Filip Brelih, inv. upokojenec, star 59 let iz Kamnika; Franc Romšak, delavec star 27 let iz Črne pri Kamniku; Edvard Rozman, os. upokojenec, star 69 let iz Duplice; Adolf Kranjc, osebni upokojenec, star 75 let iz Kamnika; Helena Poje, invalidska upokojenka, stara 80 let iz Kočevja; Novi Lazi; Franc Virient, inv. upokoj. star 95 let iz Olševka; Anton Pirc, inv. upokojenec, star 74 let iz Podstudenca; Andrej Šlebir, os. upokojenec, star 74 let iz Stahovice; Marija Brun, gosposinja, stara 57 let iz Spodnjih Palovč; Mihael Koželj, tapetnik, star 43 let iz Stahovice; Anton Lukan, osebni upokoj. star 71 let iz Zduše; Marija Konšek, oseb. upokoj. iz Motnika stara 80 let; Cecilija Dornik, star. upok. kmetica iz Nasovč stara 78 let

V Utoku pa se kljub tem uspehom; tako je povedal na zadnji seji izvršnega sveta naše občine direktor Utoka Horst Hafner ob devetmesečnem poročilu o poslovanju, zavedajo, da bodo delovno organizacijo zdravili vsaj še dve leti. In da so ter še bodo občutljivi za vse tresljaje, tako znotraj kot zunaj delovne organizacije.

Tem pa se skoraj ni mogoče izogniti. Novo strojno opremo, ki je predvidena po sanacijskem programu, bodo namreč lahko uvozili šele prihodnje leto – do takrat pa bodo morali delati s starimi stroji. Zatika se pri uvozu nekaterih surovin oziroma kemikalij, hkrati preskrba z njimi tudi na domačem trgu ni ustrezna. Ob vsem tem pa seveda tudi v Utoku občutijo zamrznjene cene, ter so zadovoljni, da so vsaj z ustreznimi količinami kož preskrbljeni.

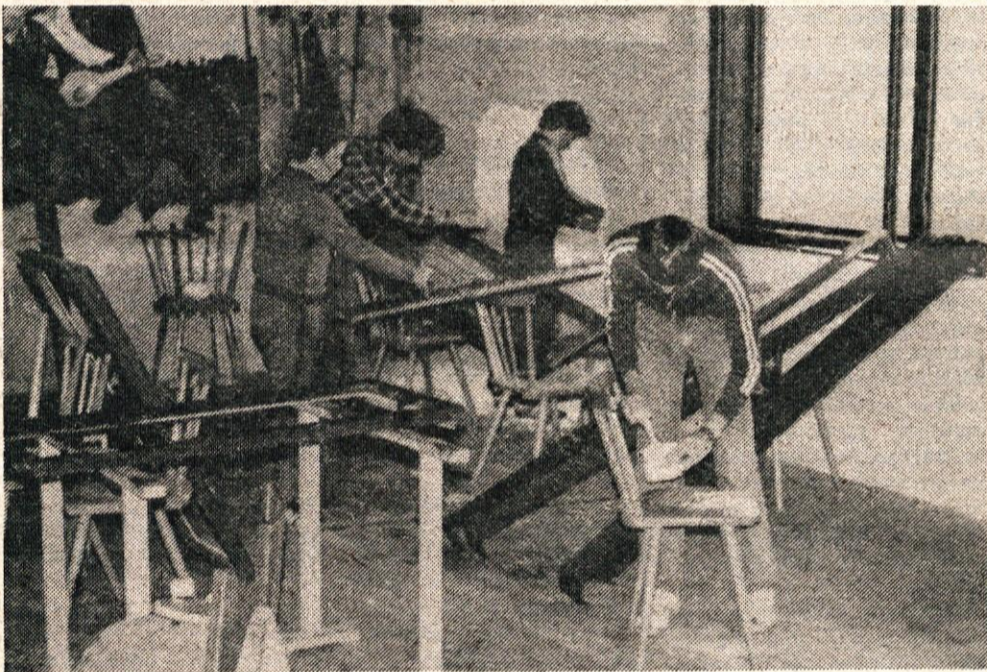
V Utoku so poskusno vključili novo čistilno napravo, čeprav dovoljenja še niso dobili. Merila za

delovanje teh čistilnih naprav so zelo stroga in jih niti v razvitih deželah v usnjarski industriji ne dosega. Prvi poizkusi obratovanja čistilne naprave pa so pokazali zelo dobre uspehe.

Precej bolj določno v Utoku v zadnjem času razmišljajo o povezoivanju v širšo asociacijo združenega dela in izvršni svet je soglašal z njihovim predlogom, da bodo nekateri člani družbene komisije proučili realne možnosti povezovanja Utoka s Tekstilom.

Delovna organizacija Utok je zaradi uspešnih rezultatov poslovanja, predlagala, naj bi z oktobrom nehal veljati sklep o oprostitvi združevanja sredstev za nekatere interesne skupnosti in plačevanja davka od osebnih dohodkov. Ob začetku sanacije so jih namreč teh dajatev oprostili ter jim tako v občinskem merilu pomagali pri začetnem odpravljanju izgub.

J. T.

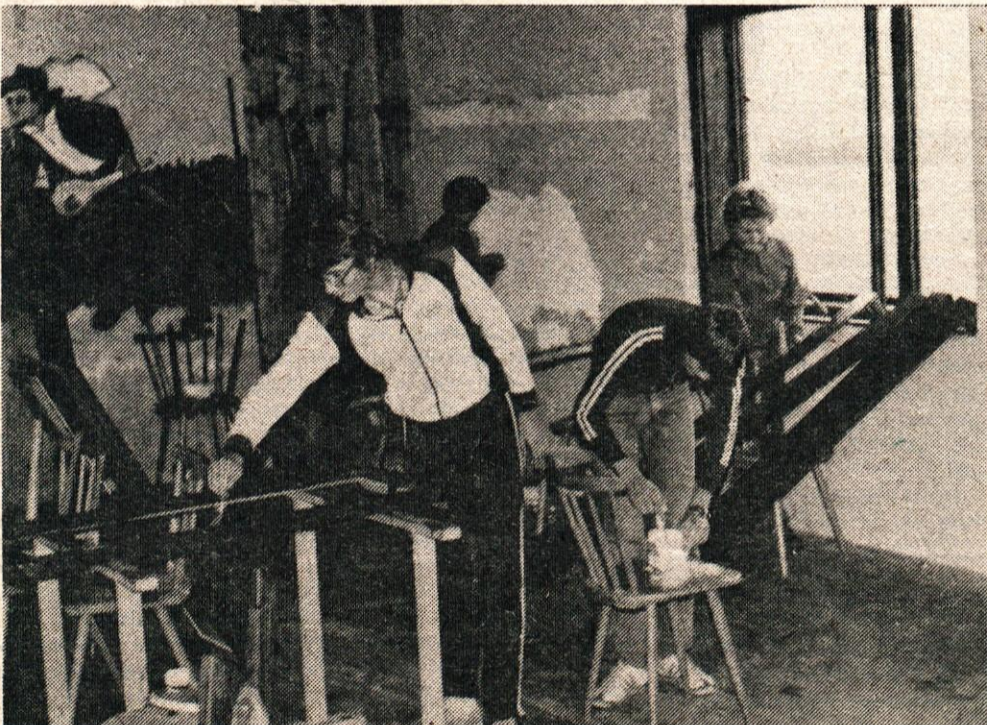

Delovni mladinci

Po sliki sodeč mladinska organizacija v krajevni skupnosti Podgorje pridno uresničuje naloge sprejete na ustanovni skupščini, na kateri so izvolili novo predsedstvo in sprejeli program dela za leto 1979/80. Prva naloga, ki so si jo zadali, je obnovev prostorov kulturnega doma v Podgorju. Mladina je pridno prišla za delo in s pomočjo KS tudi uspešno opravila zadano nalogo.

Poleg tega so mladi organizirali razne sekcije, kot je športna in kulturna. Na športnem področju igrajo predvsem namizni tenis, za katerega tudi imajo pogoje. Ostalih športnih panog ne morejo razvijati, ker nimajo primerne športne igrišča. Na kulturnem področju pa nameravajo ustanoviti dramsko ekipo, ki je pred leti že delovala.

BRANE GOLOB

Delovna organizacija

SVILANIT

Kamnik

takoj najame enosobna stanovanja, garsonjere ali sobe za reševanje stanovanjskih problemov svojih delavcev. Vse cenjene ponudnike naprošamo, da svoje ponudbe sporočijo kadrovsko-socialni službi delovne organizacije Svilanit, Kamnik, Kovinarska 4, kjer se bomo dogovorili o najemnih pogojih.

Komisija za delovni razmerja

TIM

– TOZD Eksperimentalna tkalnica Kamnik

objavlja prosta dela in naloge:

2 tkalki

za delo v dveh izmenah
OSEBNI DOHODEK od 6.000,00 din dalje.

1 snažilko

z deljenim delovnim časom
OSEBNI DOHODEK 5.500,00 din.

Delo je za nedoločen čas.

Poskusna doba 3 mesece.

Interesenti naj se pisмено prigrasijo v roku 10 dni po objavi na upravo tkalnice.

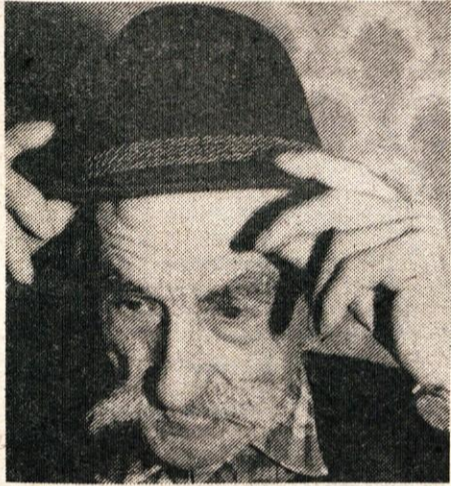
Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

● *Obisk pri najstarejšem kamniškem občanu*

Pred stotim rojstnim dnevom

Na veliki lončeni kmečki peči je počival in se grel Simon Žavbi iz Zgornjega Tuhinja, ko sem ga obiskala mračnega novembrskega dne. Čeprav malo pozno, sem se tudi jaz pridružila številnim čestitkam ob njegovem devetindevetdesetem rojstnem dnevju, ki ga je praznoval 9. septembra letos.

Takoj je zlezal s peči, sam sveda in si nadel svežo jopo ter »takmašen« klobuk, ker je videl, da v roki držim fotografski aparat. Sedla sva ob toplo peč, kjer sem z zanimanjem prisluhnila njegovim veselim, pa tudi žalostnim resničnim zgodbam.

Trnovo pot je začel Simon že v rani mladosti, ko je služil za pastirja. Z osemnajstimi leti si je poiskal delo v rudniku v Kölnu, kjer se je s težavo prebijal kar deset let. Medtem mu je umrl oče. Mati ni zmogla dolgo sama skrbeti za kmetijo in štiri mlajše otroke, Simon je bil namreč najstarejši. Moral se je vrniti na domačo zemljo, ki ga je priklenila nase za zmeraj. Vzljubil jo je, ker jo je namakal s svojim znojem in obdeloval s krvavimi žulji.

»Kmalu sem na dom pripeljal nevesto iz bližnje vasi Kostanj. Rodila sta se nama dva sinova, toda komaj začeto novo, lepše življenje je ponovno pretrgala kruta usoda. Po osmih letih skupnega življenja je žena umrla zaradi vnetja možganske mreže. Ko so se pojavili znaki bolezni, sem storil vse, da bi ji rešil mlado življenje. Obiskal sem doma vse dobre zdravnike blizu in daleč, a vse je bilo zaman.«

Ob spominu, ki ne bo nikoli zbledel, sem videla žalost v Simonovih očeh.

– Mlajši sin Vinko je bil tedaj še v zibelki. Zakaj se niste ponovno omožili?

»Že v tujini sem spoznal podobna življenja. Če hočeš, da je v novem zakonu sloga in mir, moraš otroke zavreči, kajti mati je samo ena. Meni pa sta od tedaj otroka pomenila vse.«

Teško so se prebijali skozi življenje, vendar so bili zadovoljni, ker so bili zdravi, krepki in so obdelovali svojo zemljo. Šele druga vojna je ponovno prekinila mir. Sin Vinko je že prvo leto pristopil k organiziranemu boju proti okupatorju, Žavbijeva domačija pa je postala zavetišče partizanov in shajališče obveščevalne službe.

– Zopet sva se nekoliko pomudila v daljni preteklosti. Se spominjate kakšnega posebnega dogodka iz prejšnjega stoletja?

»To je bilo prvo motorno vozilo, nekakšen tricikel. Videli smo ga leta 1892 na Trojanski cesti. Vsi ljudje so bili prestrašeni, ženske pa so se kar križale in molile, ker so mislile, da se bliža sodni dan. Žandarji so lovili tisto pošast, ki je bežala preko Trojan, saj so menili, da je prišel sam hudič iz pekla.«

Ko sem namerila fotografski aparat, si je Simon začel gladiti in vihati brke ter pripomnil: »Včasih smo fantje pri dekletih največ veljali po dolžini brk. Tudi mazali smo jih z najrazličnejšimi »žavbami«, da bi čim bolj rasli.«

– Zaupajte mi še recept, kako ste ves čas ohranili zdravje in krepot, saj bi vam človek odpisal najmanj dvajset let?

»Alkohola sem zelo malo pil, kadil sem le v mladih letih. Tedaj smo kadili cigare viržinke. Popil sem veliko mleka in pojedel največ mlečnih jedi ter krompirja. Še danes najraje jem mlečni močnik, ker ga ni treba grizti.«

– Slišala sem, da greste še sami v Ljubljano? Pred štirimi leti sem se celo sam odpeljal z letalom v Ameriko obiskat starejšega sina. Vendar sem tam ostal samo mesec dni, ker mi podnebe ni odgovarjalo. V Ljubljano pa hodim že šest let, skoraj vsak mesec v parno kopel. Zelo me okrepi in osveži, kajti, ko se vračam domov, se mi zdi, da sem vsaj dvajset let mjašji. Tudi krčne žile so mi izginile po kopeli.«

Pred dvema letoma smo lahko brali in videli na fotografiji v našem Občanu, kako je Simon Žavbi zaplesal z »mladenko« pri osemdesetih na zabavi v Domu upokojevcv. Želim mu, da bi se zavrtel tudi za svoj stoti rojstni dan.

Besedilo in fotografija: M. JANČAR

Vešči v streljanju z lokom

Pred dobrimi tremi meseci smo se kamniški taborniki navdušili za lokostrelstvo. Dva meseca je tega, kar smo ustanovili lokostrelski vod in si pri stadionu v Mekinjah uredili strelišče. Navdušeno smo trenirali in v nedeljo, 21. oktobra, smo se odpravili v Ljubljano na naše prvo tekmovanje za zlato puščico, ki ga organizira zveza tabornikov Slovenije s sodelovanjem odreda Tone Tomšič iz Ljubljane.

Letos se je tekmovanje udeležilo devet odredov iz

vse Slovenije, tekmovali pa smo v dveh disciplinah: klasična lokostrelska disciplina, v kateri so tekmovali medvedki in čebelice do dvanajstega leta starosti in taborniki in tabornice do petnajstega leta, ter taborniško lovska disciplina, v kateri smo se pomerili starejši taborniki.

V prvi disciplini so bile tarče postavljene druga poleg druge na velikem travniku in strelci so v skupinah streljali po dve seriji strelcev z vsake od predpisanih štirih razdalj. Bolj zanimiva je druga dis-

ciplina, v kateri je po gozdu speljana krožna proga, na kateri je v enakomernih presledkih postavljenih štirinajst tarč različnih velikosti, od 15 do 60 centimetrov premera. Tekmovalci, razdeljeni v skupine s štirimi člani hodijo od ene tarče do druge in tako sami ugotavljajo in beležijo zadetke. Vsaka skupina začne streljanje na svoji tarči, tako da vsi tekmovalci streljajo hkrati in se hkrati pomikajo od tarče do tarče. Disciplina je še zanimivejša, ker je treba streljati med drevjem, po goščavi, na ravnem, vmes pa splezati na drevo in streljati z njega v tarčo.

Potihem smo upali, da bomo dosegli solidne uspehe, ob razglasitvi rezultatov sami sebi nismo mogli verjeti, saj so se naši tekmovalci uvrstili takole:

– čebelice: 1. Nataša Pirc, 2. Julija Pusnik, 3. Mojca Jamnik in ekipno 1. mesto
– tabornice: 2. Polona Založnik, 4. Andreja Drobnič, 6. Andreja Jeglič, ekipno 2. mesto

– taborniki: 2. Edo Pavlič, 4. Jože Šafer, 5. Dragan Desnica in ekipno 1. mesto

– članice: 1. Marjana Drobnič, 2. Dušanka Desnica
– člani: 3. Vojc Colnar, 4. Dušan Letnar, 5. Dušan Orehek in ekipno 1. mesto

– ekipa Andrej Pečevnik, Robert Lombergar in Mile Desnica je zasedla 2. mesto.

Prislužili smo si prehodni pokal in od ponosa se nam je kar samo smejalo. Tako nepričakovan uspeh bo še večja vzpodbuda in dodatno veselje za razvijanje tega športa. Vendar pa smo že naleteli na ovire, saj preraščamo okvire odreda. Ob tolikšni angažiranosti v lokostrelstvu ne moremo več delovati pod okriljem odreda, saj smisel taborništva ni le lokostrelstvo, ampak vse kaj drugega. Tako je vedno močnejša misel o ustanovitvi lokostrelskega kluba v Kamniku, šestega v Sloveniji.

MARJANA DROBNIČ

Obilica delovnih načrtov krajevnih skupnosti Komenda

Končuje se petletno obdobje razvoja, kar pomeni, da moramo pregledati preteklo delo, pohiteti, če kje zamujamo, in misliti na načrte za bližnjo prihodnost.

Krajevna skupnost Komenda se lahko pohvali s številnimi uspehi in z deli, ki jih še dokončujemo, pripravljamo pa tudi delovne načrte za prihodnje srednjeročno obdobje. Na enem od delovnih sestankov sta se krajanom pridružila tudi predsednik skupščine Slavko Ribaš in sekretar občinskega komiteja ZKS Daniel Artiček.

Pri snovanju načrtov za prihodnost so bile razprave najživa-

hnejše ob šolstvu, saj bomo imeli v Komendi prihodnje leto tudi tretjo izmeno. Predlog smernic krajevnih skupnosti zato predvideva veliko naložbo za novo šolo in telovadnico v Komendi ter za preureditev obeh starih šol. Šolstvo je bilo v tem obdobju prednostna dejavnost, vendar je šla večina sredstev za gradnjo srednješolskega centra v Kamniku. V Komendi zato menimo, da bi bilo potrebno povečati prispevno stopnjo za izobraževalno skupnost, hkrati pa razmišljamo tudi o krajevni samouprispitvi. Delegati naše krajevnih skupnosti bodo zastavili vse sile, da bi ta načrt uresničili.

Širokopotezno smo zastavili tudi smernice kulturnega razvoja, saj nekateri kulturni spomeniki v krajevni skupnosti presegajo krajevne in občinske meje, zato naj bi načrte uresničili s pomočjo občine in republike. Načrtujemo katalogizacijo Glavarjeve rokopisne knjižnice ter obnavljanje zgodovinskih pomnikov in spomenikov revoluciji, kulturne dvorane in knjižnice. Poživili naj bi tudi delo prosvetnega društva in vseh, ki sodelujejo z njim, predvsem mladine.

Zdravstvu, ki že dolgo buri du-

rove v Komendi in sosednjih naselij prav tako obetamo boljše prihodnost na osnovi sprejetega policentričnega razvoja občine in z njim zdravstva ter zobozdravstva. V krajevni skupnosti se bomo potrudili in uredili ambulantno za nemoteno delo zdravnika.

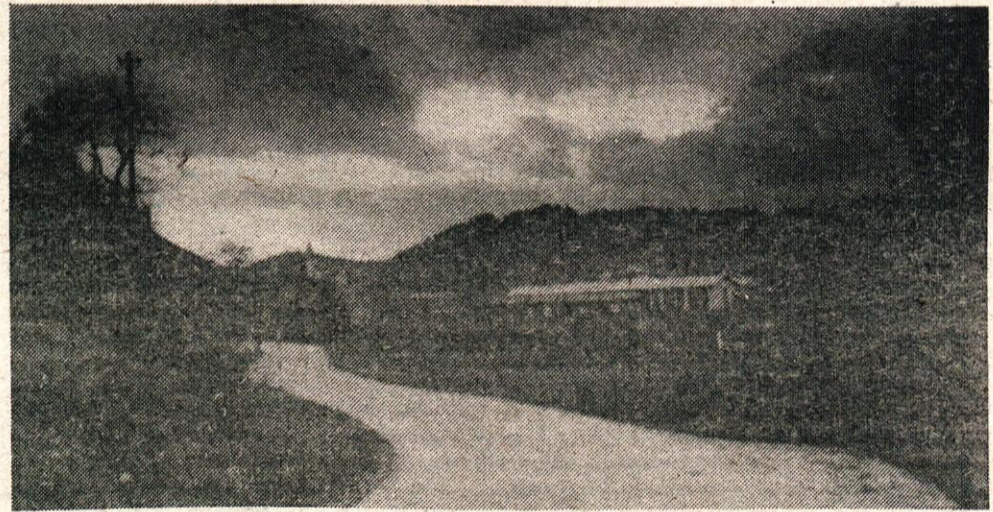
V telesni kulturi bo precej dela, saj načrtujemo posodobitev

hipodroma in ureditev nogometnega igrišča. Skupaj z osnovno šolo pa bomo uredili tudi igrišča in strelišče, ki bo hkrati park obrambe in zaščite.

Prostorska ureditev, ki je imela prednost že doslej, bo tudi v prihodnosti deležna vse pozornosti. Na asfaltno prevleko čakajo ceste na partizansko Dobravo, v

Podboršt in na Mlaki ter v novem naselju, ki tudi kanalizacije še nima. Onesnaženi in zastrupljeni Brnik Komendi ni v čast in tudi v manjših naseljih bomo poskrbeli za odvoz smeti. Nastala bo še ena stanovanjska soseska in še kaj se obeta, če bo denar in volja do dela.

MOJCA LUŠTREC

Z ljudmi iz Doma upokojevcv se v Kamniškem občanu že dolgo nismo srečali. Morda tudi zato, ker je kulturni utrip pri njih v zadnjem času nekoliko zamrl. Vendar to ne pomeni, da se prebivalci doma ne ukvarjajo z vrsto dejavnosti. Zgovoren dokaz je lepa fotografija sončnega zahoda, ki nam jo je poslala Marija Lavrič.

ZAHVALA

Krajanje krajevnih skupnosti Pšajnovica se zahvaljujemo tovarišu Francu Hribarju – Lovru za podarjenih 5000 dinarjev. Obiskal nas je na našem sestanku, na katerem so bili zbrani vsi člani družbenopolitičnih organizacij – tovariš Lovro je eden redkih, ki se je po tolikih letih spomnil naših krajanov, s katerimi je med NOB tesno sodeloval.

Krajanje KS Pšajnovica

Borbenost pripeljala do zmage Zarjo

V organizaciji nogometnega kluba Kamnik je bilo končano letošnje sindikalno prvenstvo za občinskega prvaka v malem nogometu. Nastopilo je 11 moštev iz devetih podjetij in ustanov. Turnir je potekal po izločilnem sistemu, tako so nekatera moštva, ki so igrala v zaključnem delu, imela tudi srečo pri žrebu. Prvo mesto je zaslužno pripadlo ekipi Zarje, saj so igrali najbolj borbeno, pa tudi učinkovito, tako da uspeh ni mogel izostati.

Pohvalo zasluži vsa ekipa, posebej pa je treba omeniti Starovasniki Igorja, ki se je v finalni tekmi ZARJA - UTOK kljub poškodbam arkade boril do konca ter tako pripomogel končnemu uspehu svojega moštva. Povedati je še treba, da ZARJA ni sodila v krog favoritev, zato je uspeh malce presenetljiv.

Vse tekme so bile na igrišču OŠ Toma Brejca in Doma invalidne mladine, vodili pa so jih podzvezni sodniki Erazem, Siter in Medmež.

REZULTATI:

I. KOLO - igrišče OŠ TOMA BREJCA
TITAN - ALPREM 0:2 po 7 m (0:0 0:0)
GRADITELJ A - STOLA A 4:3 (2:0)
 Kemijska industrija KAMNIK - ZARJA 1:2 po 7 m (0:0 0:0)
I. KOLO - igrišče DOM INVALIDNE MLADINE
SOB KAMNIK - UTOK 1:2 po 7 m (0:0 0:0)
STOL B - GRADITELJ B 2:3 (0:1)
 prost DONIT

II. KOLO - igrišče OŠ TOMA BREJCA
ALPREM - ZARJA 3:4 po 7 m (1:1 1:1)
DONIT - GRADITELJ A 1:5 (0:2)

Prvenstvo osnovne šole Toma Brejca

17. oktobra 1979 je bilo na stadionu v Mekinjah šolsko prvenstvo osnovne šole Toma Brejca v krosu. Udeležilo se ga je 442 učencev.

REZULTATI

DEKLETA: 4. razred: 1. Vidic Irena 4. a, 2. Videgar Andreja 4. b, 3. Špende Mojca 4. a; **5. razred:** 1. Zavrl Nataša 5. a, 2. Potec Maja 5. c, 3. Prašnikar Slavica 5. b; **6. razred:** 1. Volkar Vida 6. c, 2. Smrečnik Karmen 6. c, 3. Brojan Jana 6. a; **7. razred:** 1. Turk Helena 7. a, 2. Hribar Marija 7. b, 3. Dolar Lojzka 7. a; **8. razred:** 1. Voljkar Marinka 8. d, 2. Hribar Monika 8. c, 3. Božič Branka 8. c

FANTJE: 4. razred: 1. Kern Igor 4. a, 2. Hrabar Andrej 4. a, 3. Vučko Borut 4. a; **5. razred:** 1. Hribar Jernej 5. c, 2. Burja Marko 5. a, 3. Končar Srečo 5. d; **6. razred:** 1. Zaleznik Marko 6. a, 2. Šmidovnik Marko 6. b, 3. Poljanšek Dare 6. c; **7. razred:** 1. Zore Jože 7. a, 2. Vidic Iztok 7. a, 3. Šuštar Igor 7. b; **8. razred:** 1. Juršič Iztok 8. d, 2. Levec Jože 8. d, 3. Škulja Marko 8. b.

GRADITELJ - ZARJA 0:3 (0:1)

II. KOLO - igrišče DOMA INVALIDNE MLADINE
UTOK - GRADITELJ B 4:3 po 7 m (3:3 1:2)

FINALE - igrišče OŠ TOMA BREJCA
 za 3 in 4 mesto
GRADITELJ A - GRADITELJ B 2:4 (0:2)
 za 1 in 2 mesto
ZARJA - UTOK 5:1 (1:0)

Najboljši strelca turnirja je Kaurinovič GRADITELJ A s štirimi zadetki, na drugem mestu so trije igralci ZARJE Bekrič, Milan Grzinčič, Matija Grzinčič s tremi zadetki.

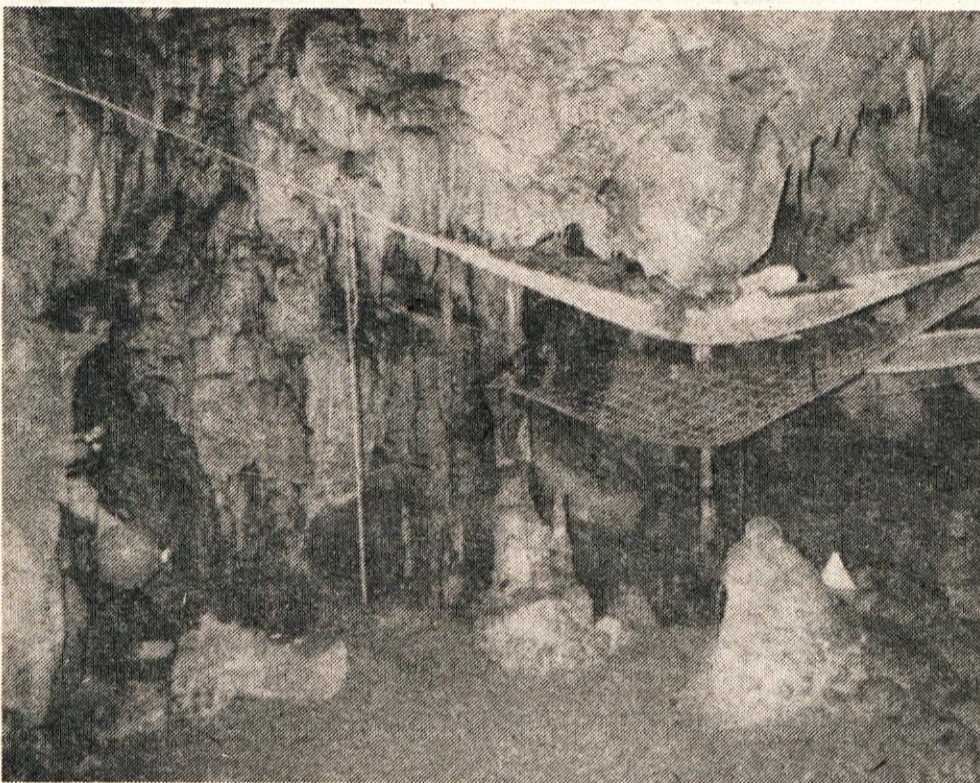
Zmagovalno moštvo je nastopilo v postavi:

Sušnik
 Hočvar
 Stanovasniki
 Bekrič
 Mali Martin
 Milani Grzinčič
 Mitja Grzinčič
 Kern
 Kosmatin

KONČNI VRSTNI RED:

- ZARJA
- UTOK
- GRADITELJ B
- GRADITELJ A
- ALPREM
- DONIT
- KIK
- SOB KAMNIK
- STOL B
- STOL A
- TITAN

ANDREJ PERČIČ

Tretja jamarska šola

Letos pozimi bomo že tretjič pripravili jamarsko šolo. Po izkušnjah iz preteklih let lahko zaključimo, da je jamarska šola pomembna za varno in popolno raziskovanje podzemlja, še zlasti, ker smo se na zadnji seji domeni, da bomo poostriili kriterije ter tako preprečili morebitne nesreče pri raziskovanju jam. Vanje bo poslej smel le tisti pripravnik, ki bo uspešno končal jamarsko šolo, poleg tega pa bo moral opraviti še deset akcij vseh težavnostnih stopenj v jamah.

Šola se bo letos pričela decembra in bo trajala predvi-

doma do marca prihodnje leto. Tečajnike bomo seznanili z jamarsko tehniko, z varno hojo po jamah, z veščinami prve pomoči, osnovami topografije, življenjem v podzemlju in visokogorskem krasu.

Praktične vaje bodo tečajniki imeli vsako sredo popoldne v »plezalnem vrtcu« v Godiču.

Vsa predavanja bodo spremljali barvni diapozitivi, predvsem s posnetki iz naših jam. Jamarsko opremo bodo lahko dobili v klubu, kjer lahko hkrati dobijo tudi vse informacije. Sicer pa imamo jamarji sestanek vsako sredo

od 19. do 21. ure v prostorih ZOTK (samostan Mekinje).

Zaradi vse večjega zanimanja za Kamniško jamo pa smo se odločili za organizacijo polturističnega ogleda te jame. Uresničili ga bomo, čim bo zanj prijavljenih deset »izletnikov«. Za bolj utrjene obiskovalce jam bomo pripravili še ogled kapniške dvorane in slapu. Obisk jame bo trajal en dan in za spust vanjo ni potrebna posebna oprema. Jamarji ob tej priložnosti vabimo vse, ki jih zanima naše delo, da se nam pridružijo in pripomorejo k boljšemu spoznavanju narave v naši okolici.

D. D.

Športno igrišče tudi v Nevljah

Na pobudo družbenopolitičnih organizacij krajevne skupnosti Nevlje smo začeli razmišljati o športnem igrišču na Vrhopoljah, kjer je precej mladih, ki doslej niso imeli prostora za športno udejstvovanje. Tudi podružnična šola Nevlje nima športnih objektov, zato bo igrišče namenjeno tudi njim.

Že leta 1973 je krajevna organizacija ZKS začela postopek za zamenjavo zemljišča in prepis, leta 1975 smo pričeli s pripravljanjem zemljišča, ki je bilo močno močvirnato in nepropustno, da bi igrišče letos dokončno uredili.

Površina igrišča znaša nad 3000 kvadratnih metrov; za košarko in rokomet je asfaltiranih 920 kvadratnih metrov, ostali del je zasejan s travo in bo namenjen nogometu. Igrišče je tudi že ograjeno z žično mrežo.

Krajevna skupnost je za objekt priložila nad tri tisoč din, v kar so všteta tudi zemeljska dela, drenaža, asfaltiranje ter ograja. Pri gradnji smo vsa dela opravili udarniško; nad 3000 prostovoljnih delovnih ur so opravili mladi in krajanje. Zadnji so sodelovali tudi s tem, da so darovali barako, travno seme in brezplačno opravili prevoze. Dela je vodil odbor ob sodelovanju sveta krajevne skupnosti.

Igrišče želimo še izpopolniti z ustreznimi garderobami, razsvetljavo, vodovodom in primernim dostopom. Že zdaj pa smo dolžni zahvalo za sodelovanje odboru, krajanom in mladini, da smo zgradili objekt v vrednosti preko milijon dinarjev. S tem je krajevna skupnost Nevlje bogatejša za zelo lep športni objekt, ki bo ustil šoli, mladini in krajanom.

FRANC SVETIČ

Uspešni mladi košarkarji

V letošnjem letu so pionirji in pionirke OŠ Komenda-Moste dosegli lepe uspehe na košarkarskih tekmovanjih, čeprav so brez prave telovadnice. Kljub neprijetnim prostorskim razmeram je košarka med pionirji Most in Komende najbolj priljubljena in najbolj množično obiskana športna panoga. Preko 80 pionirjev in pionirk trenirajo štirje

mentorji.

V zaključnem tekmovanju dvanajstih osnovnih šol kamniško-domžalske regije spomladi letos, so starejše pionirke zasedle 3. mesto za OŠ Stranje in OŠ Mengeš. Po prvem delu so bile celo prve in so edine premagale zmagovalke.

Mlajši pionirji so igrali najprej na kvalifikacijskem turnirju v

Kamniku, kjer so brez poraza osvojili prvo mesto med kamniškimi osnovnimi šolami. V polfinalna turnirja sta se uvrstili po dve ekipi. V polfinalnem turnirju so premagali še domžalski osnovni šoli Vencija Perka in Štandrove brigade. Za prvo mesto pa so se v domžalski hali pomerili z OŠ Mengeš. Prepričljivo so zmagali in tako postali regijski prvaki.

Tako pionirji kot ostali se sprašujemo, kdaj bomo dobili novo telovadnico, ki je tako potrebna na našem področju in ki bo naše udejstvovanje še vzpodbudilo.

Letošnja jesenska plezalna šola šteje 5 članov, ki jih je zamikala plezalna aktivnost in spoznavanje gora s tiste strani, s katere bodo mnogim ostale za vedno zakrite.

Novi tečajniki so se že spoznali z nekaterimi temami, ki so jih prikazali naši alpinistični inštruktorji. Spoznali so že razne vozle (in uporabo teh), ki so nujna osnova za varno plezanje v gorah. V plezalnem vrtcu na Starem gradu pa so nekateri prvič občutili tudi mešanico strahu in ponosa, ki ga daje prvo srečanje s steno. Tu se bodo še dalje urili v osnovah plezanja, predno se bodo prvič zares podali v steno.

Njihova prva, manj zahtevna tura je bila Pohod po poteh II. grupe odredov. Spoznati bodo morali, da alpinizem še zdaleč ni samo plezanje, ampak sodi zraven še vse kaj drugega, tudi hoja po hribih. Naša dolžnost je, da bomo vse vzgajili v duhu pravega alpinizma.

pa poslej sprejme le majhna soba («zimski soba»), ki bo odprta do prihodnje sezone. V tej sobi se da prenočiti, seveda, če nisi preveč zahteven. Alpinistični odsek je obe sobi oskrbel tudi s kurjavo. Zimska soba je zelo koristna, zahteva pa zelo malo: da vsak pospravi za seboj! Dogajalo pa se je, da je kdo pozimi pustil odprta vrata ali okno, nato so prišli dobili v sobi kup snega. Tudi smeti naj bi bilo v sobi čim manj - najbolje, da jih vsak odnese s seboj. Le pospravljena in urejena soba bo služila svojemu namenu. Tako bo lahko koristila vsem, ki ne pospravijo planinske opreme v kot, da počaka poletja, ampak so jim gore vseč tudi pozimi, ko je obisk le-teh bolj zahteven in je zato tudi manj obiskovalcev.

IRENA MARKUŠ

KAMNISKI OBČAN glasilo: SZDL občine KAMNIK - Ureja uredniški odbor - glavna in odgovorna urednica Jana Taškar - tehnični urednik Franc Mihevc - Izhaja dvakrat mesečno - Uredništvo in uprava - Kamnik, Japljeva 6, telefon 831-124 - tekoči račun 50140-678-57156 - Rokopisov in fotografij ne vračamo - Tiska ČGP Delo v Ljubljani.

Sredi jeseni smo že. vreme je prava nadloga in le redki so, ki jih med tednom zanese pot v gore. Le ob sobotah in nedeljah so planinske poti še obiskane - če takrat, kar je letos že kar navada, ne dežuje.

To je čas, ko se na obeh sedlih (Kokrško, Kamniško) zapreta kočji, ki ji oskrbuje Planinsko društvo Kamnik. Oskrbnika in kuharici odidejo v dolino, goste